

Nordlandsk Aristokrati

(For "Western Viking" av B. N.)

Jaklerne

Om Gamlejakeln som regjerte paa Hundholmen*) i 60-aarene, er ikke her annet aa berette, enn et par trekk, som gamle folk fortalte mig, nemlig, at hans bryggemann en morgen kom inn paa kontoret og fortalte at der var kultuve ute om natten og nasket av lagret paa kaien, og bryggemann foreslog derfor at der sattes op et høit gjerde for aa holde tyvene ute.

Jakeln sat just og kløvde fyrstikker, som antagelig paa den tid var endel tykkere enn nu — nylig oppfundne, og kløvde — som de da var, og rimeligvis meget dyrere. — Jakeln ser op paa bryggemannen og sier:

— Et slikt gjerde blir dyrt; la dem stjæle!

Den næste eier, hans sønn, var ogsaa litt ubegripelig i sine ideer.

Mesteren og jeg la nytt gult i kramboden av to toms planker, og da det gamle var endel opprevet, kommer hr. J. og sier:

— Nu faar De se til aa gjøre det slik, at rotterne ikke kommer inn i min butik.

— Ja, sier mesteren, det er noksaa vanskelig uten at vi spikrer en strip av zink eller jern rundt syller og under gulvet.

— Jern, sier di! Nei saa forlate mig! Di dyrene spiser sig tvers igjennem jern!

Jeg, unge jypplingen, syntes nu dette gikk litt for vidt med rotte-ten appetitt, hvorfor jeg vaaget at si, at dette kunne jeg nu ikke tro, men da lot han mig vite, at det gjorde ingenting til saken, enten jeg trodde det eller ikke, rotterne gjorde det allikevel.

Saa foreslog mesteren at kanske glasskaar lagt rundt paa den tre fot tykke mur, vilde hjelpe. Da lyste det op i hr. J.'s øine; han knipset med fingrene og sa:

— Ja, der har vi det; la di stygge dyrene skjere sig istykker paa glass. Vi har endel flasker og brøtt selv, og saa skal vi sende til min ven apotekeren og faa mere.

Og saaledes blev det. Men

*) Det navn Bodø da hadde.

rotterne da? Derom tier baade dem og jeg.

Det var paa forhaand avtalt at i middagstimerne 12—2 maatte det være stille, altsaa ingen hamring, for da tok herren sin lur. Saa en dag, med samraad av overbetjenten, begynte vi arbeidet et kvart før to, men da skulde man faa høre hvordan vinden blaaste. Et slikt lurveleven i ord og fakter har jeg aldrig hørt og sett, hverken før eller senere. Det gikk dog mest ut over betjenten, som hadde git sit samtykke til vekkelsen.

* * *

Byens smed kom en dag inn, og fallbød "Krigsraabet."

Nei, betjentene skulde ingen ha, men tilraadet ham aa byde hr. J. et nummer, og hvis at han — smeden — var saapas dristig av sig, lovet de aa kjøpe hver sit eksemplar, enten saa hr. J. kjøpte noget eller ikke. Ja det var en avtale. Om litt kommer hr. J. og smeden hilser.

— Ja, god mor; smed, hvad skal du ha idag?

— Aa ikke noe serligt; skal ikke hr. J. kjøpe et Krigsraap idag?

— Krigsraap! Hvad er det de kriger om nu da?

— Aa det er nu imot synd og daarlighet, som De ser her paa første side.

Bladet var nemlig prydet med dansende, drikkende og spillende, og nederst var en slange med et stykt gap; smeden leverer hr. J. bladet; han ser paa det, smiler og sier:

— Ja, her danser, drikker og spiller de, det er nu i sin orden, men virkelig tror jeg ikke sjørormer er her ogsaa, hvad ondt har nu den gjort?

Alle lo; hr. J. med, nu var han i sit glade lune, og spurte smeden om han virkelig tilhørte Frelsesarmeen?

— Ja, sa smeden.

— Ja, ja, saa gjør di nu intet annet galt, mens di er der.

— Skal hr. J. ha et nummer?

— Nei, jeg har jo ikke tid aa læse hvad jeg skulde læse.

Men efter avtale kjøpte betjentene, 5 av dem, hver sit nr., og alt var i orden.

NIDAROS-KLOKKEN OVER LYRSKOV HEDE

Lyrskov—! Det blotte navn vekker minner til live.

Om man kommer her paa en sommerdag, hvor landskapet ligger i skiftende farvebelysning, venligt smilende den besøkende i møte, lar man sig lett friste til aa stanse, setter sig kanske til aa hvile paa en av de grønne grøttekanter — og gir sig tanker i vold!

Med raske skridt nærmer 900 aars dagen sig for en av de store sagnrike begivenheter, der har fundet sted her. Det var som bekjent paa Lyrskov Hede, at kong Magnus stred for Danmark, og slaget var, heter det, saa blodigt, at "alle menns ut-sagn da var, at der ikke i kristen tid hadde været saa stort mannefald i Norden."

Saa vældigt blev der kjempet paa Lyrskov Hede, da danske og norske sverd i broderlig forening løftedes mot de hedenske Vender, ja, saa tætt faldt disse endog, legger sagnet til, "som naar sandet kastedes op av bølgerne(!)". — Herjet og skendet hadde Venderne paa danske kyster, grumt blev deres færd nu hevnet.

Morgenen før slaget var der hørt klokkelyd fra luften, og mangen nordmann kjente paa lyden, at det var Olav den Helliges klokker i Nidaros, der ringet over Lyrskov Hede og varslet om seier.

Det var første gang at Magnus den Gode vergede Danmark mot dets fiender. Selv stred han forrest blandt sine menn, visende, at han var en værdig arvtager efter den danske kongeaet, der var gaat sønneløs i graven. Ikke for intet var han sønn av Olav den Hellige, og han raadet saa vel, at han kom til aa bære det vakreste kongenavn, nogen konge har baaret.

Kun kort blev Magnus' virke i Danmark. — Hans siste store gjerning var aa sikre danskerne kongemakten igjen, naar han selv var "ganget av live," en ædel kongegjerning, som stiller Magnus i det smukkeste lys.

Kort efter døde han av sottesyke. Sit daadrike liv endte han paa Sjælland, men hans lik førtes hjem til Norge, hvor det med hæder gravsattes hos faren, Olav den Hellige.

Men den danske almue sørget lenge over kong Magnus' død og skjalden kvad:

"Menn fedtde taarer mange, da den milde bares til graven."

Saa smukt et eftermæle fikk Magnus den gode av sin samtid. Skjønt Norge var hans fødeland, var hans hjerte dog ofte hos danskerne. Mange hundre aar efter har en annen skald, Thor Lange, ristet ham de kongelige ord i sten:

"Magnus, tvende rigers pryd, give Gud din Kongesjæl at se Nordens grænsepæl atter rykket frem mot syd."

Tidene har vekslet, sekler er rundet; men sagnet om Nidaros-klokken, som ringet over Lyrskov Hede, lever uanfektet videre.

Og et vakkert sindbillede er det ihvertfald for Norden.

Paa skiltet foran en konfektionsforretning stod der: "Kjøp ikke undertøi, før De har sett vaart." Han gikk inn og blev mottatt av en ung, smilende ekspeditrise. Saa blev han forfjamsset og kjøpte en par slo den op og gikk sin

"DEN STØRSTE GLEDJA EIN KAN HA —"

Aarets første julefest her i Tacoma avholdtes paa Norman-na Hall juledags aften (igaar.)

Festen var arrangert til inntekt for en syk norsk kvinne, og tilslutningen var større enn komiteen hadde vaaget aa regne med. Det er saa rart med juledagen, da sitter folk helst hjemme. Imidlertid var programmet og forhaandsarbeidet for en stor del overlatt til pastor Storaker, som velvilligst hadde paatat sig dette strev, og at han hadde skildt sig udmerket fra det, vidneførst og fremst det vakre juletre om; dette hadde pastoren selv været oppe og pyntet juledagen. Og ikke bare det; han hadde ogsaa skaffet juletre og det meste av pynten.

Allerede før kl. 8 var der omtrent fullt hus i den store sal ovenpaa. Programmet blev aapnet av pastor Storaker, som ønsket velkommen, hvorefter hele forsamlingen sang "Deilig er jorden." Derefter fulgte en pianosolo av fru Storaker. — Fru Hovde sang "Glade jul" og hr. Bjerkeseth redegjorde for formaalet med feste, og rettet herunder en speziel takk til pastor Storaker av Den Norsk-danske Metodistkirke, som saa villig og redelig hadde stillet sig til tjeneste ved denne, som ved alle andre tidligere anledninger, naar han var blit spurt. Hr. B. Nordstad deklamerte en "Hilsen til Norge" og "Kokusnøtten." Fru Bjerkeseth sang "Vaart juletre nu peker op" og "Hjem, mit kjære hjem." Derefter fulgte en oplesning av fru Grimstead: "Min Barndoms Jul." Saa blev lysene slukket og en straalende stjerne tendt øverst i salen, og fru pastor Storaker spilte saa "Trinity Chimes", etterfulgt av "The Bridge." Det hele var baade vakkert og stemningsfullt.

Pastor Storaker avsluttet programmet, hvorefter fulgte bevertning og marsj rundt juletreet til tonerne av vaare vakre julesange.

Det var endel damer fra godtemplarlosjen, som forestod styret og stellet paa kjøkkenet, og de saavel som de som deltok i programmet, fortjener den beste takk for sit uegennyttige strev.

ANDREE BOKEN

30,000 eksemplarer solgtes den første dag.

Stockholm 25. nov. — Den officielle Andree-bok, som var imøtesett med saa stor interesse, utkom idag i Sverige i bokhandelen og fikk en veldig efterspørsel. Det første oplag er paa omkring 40,000 eksemplarer og allerede første dag solgtes ikke mindre enn 30,000. Det betegnes som den største boksucces i Sverige. Verket er i Sverige utkommet ogsaa paa esperanto. I Finland er den sendt ut paa finsk og videre er den utkommet i Danmark, Tyskland, England, Holland, Frankrike, Italia, Polen, Ungarn og Amerika og ventes om nogen tid ogsaa paa spansk.

Paa en eiendom paa Stabekk fant man forleden et stort skjærerede i en nedblaast gran. Ved nærmere undersøkelse viste redet sig aa være meget innholdsrikt. Man fant bl. a. en liten teskje, et fingerbøl, en kam og en ring. Alt i sølv. Ved undersøkelse viste det sig merkelig nok, at ingen av gjenstandene var stjalet de nærmeste nabohuse.

Lutfisken paa Nordland

— Dere snakker om lutfisk! sier han Sivert, og allikevel saa better æ paa, at ingen av dokker har set en levende lutfesk! ? ? ?

Han Sivert er gammel nordlending og har været ute for litt av hvert, eftersom han selv sier. Baade har han sett Draugen og mangt annet rart oppe paa Nordland, men nu naar han kom med dette om den levende lutfisk, da syntes vi næsten han gikk litt for vidt. Iallefald sat vi der som levende spørsmålstegn.

— Ja, det tenkte jeg nok! fortsatte Sivert. Der er ikke en av dere som har sett en levende lutfisk. Men hør nu her glunta, saa skal jeg fortelle om et lutfisk-fiske, som dere aldrig har hørt maken til.

Vi satte oss tilrette og var forberedet paa hvadsomhelst nu naar Sivert skulde til med sin historie.

— Jo, begynte Sivert, det var en maaned før jul i attenhundre- og non-og-otti, at jeg gikk ombord i ei jekt fra Buksnes, som skulde ut paa lutfiskfangst. — Det var ondt om lutfisk det aaret, fordi luta var begynt aa dunste bort ute i sjøen, og mye av lutfisken holdt paa svelte ihjel. Folk rundt i Lofoten var ræd for at dem ikke skulde faa lutfisk til jul, og derfor var det at vi bestente oss for aa gaa ut og se hvad vi kunne gjøre. Vi laa ute paa havet og fikk ikke nappet engang for flere dager. Vi saa nok av annen fisk, baade russiske kaviar og svenske gaffelbiter, men lutfisken var som sunke til havsbotten. Vi tenkte næsten paa aa gi oss og gaa inn til Bodø og kjøpe oss syltlesk istedenfor, men saa hendte det at vaktmannen tidlig en morra stak hodet ned i deksluka og ropte, at sjøen paa styrbordside holdt paa aa reise sig, og var like saa høi som kirketaarnet der hjemme.

Vi kom oss op paa dekk, og sandelig maatte vi innrømme at karen hadde rett. Paa styrbord side var vatne saa høgt som selve Lofotveggen. Vi stod og bare stirret paa fenomenet. Men saa skreik skipperen:

— Hei glunta! Der har vi pikantull Lutfisken vi har venta

Fra Seattle, Wash.

Fra Den Norske Amatørklub i Seattle har vi faatt tilstillet følgende dikt, tilegnet "Amatørklubbens leikarring" og lederen, Nick Strandos, skrevet av Ginken Gjølme:

Seattle, Wash., Dec. 1930.

Til Leikarringen!

Tak for hvert hoppende danssteg, i eders muntre dans og lek. Med toner fra baade fjell og og fjord og brede bygder i syd og nord. Det norske sprog, med den hjemlige klang, lyder saa vakkert i "Leikarringen's" sang.

Mens dansen den gaar saa smukt over tilje, saa ligger dog bak, baade alvor og vilje. Alt fører sig sirligt, intet slaar klikk, — Han er "mykje til lærar" han krølltoppen Nick. Men elverne hans, de er ikke for katten, de danser vist heller, end de sover om natten.

paa. Sjaa tel aa faa ut kroken, nu skal der bli lutfesk til jul!

Vi fikk i en hast frem det største ankret, som vi brukte til krok naar vi rodde storfeske, og saa hengde vi paa en gryte med havregrynsgrøt og slengde nogen stekte poteter efter. Alt nærme- og nærmere kom fisken, og bølgerne fra den vasket henover dekket. Men saa slengte vi ut ankerkroken og fisken styrtet sig over den og slukte baade ankret og grautgryta; og saa stor var kjæften paa den, at vi kunde se en hel stim med sill som fulgte med, da den svelgte ankret. Alle menn høgg tak i lina og fikk gjort ho forsvarlig fast. Det var storfesk, skal jeg si! At faa den op paa dekk var ikke aa tenke paa, for baaten var altfor liten, og jeg lyer ikke om jeg sier at fisken var minst 48½ meter lang og omkring 20 meter i gjennemskjæring. Skipperen tenkte derfor aa ta han paa slep, naar han hadde faat raset ifra sig, for reiv og sleit gjorde karen saa baaten iblandt var baade over og under vatten. Men hadde skipperen ventet at lutfisken skulde dø saa snart, saa hadde han regnet feil. Nei-da, fisken begynte isteden aa spytte og frese, og da han hadde lakt ankret tilrettes i magen, tok han fart og satte ivei nordover med hela sulamitten paa slep. Det gikk fort, skal jeg si. Masten paa baaten gikk tvers av bare av lufttrykket, og selv maatte vi legge oss ned paa dekk og holde oss fast.

Om et par timer møtte vi en stor Arkangels-farer, og den kantret da den fik bølgerne fra oss. Snart fikk vi sikte paa Skotland, og der trodde vi at vi kunne ta oss iland, men det var umulig. Der var saa mye folk paa stranden, at vi trodde det var 17de mai i Skotland. — Men skotlenderan fikk det snart travelt, for lutfisken gjorde et plask med halen, saa saltvatten og smaafisk regnet nedover de vettskremte skotlenderan. — Og nu bar det østover igjen. Og med samme farten gikk det. — Skipperen hadde mistet alt haaret paa hodet bare av vinden, og klærne var blaast av kroppen paa oss. Utpaa kvelden var vi utfor Norske-kysten igjen, og

(Forts. side 4)

En interessant personlighet

Det er hvad man med rette kan kalde Dr. Philip Gustave Ehrenstrom, bestyrer av Metabolic Institute, 809 Fidelity Bldg.

Dr. Ehrenstrom er av gammel svensk adel, og regner sin stamtavle tilbake 1600 aar. Han studerte medicin og kirurgi ved Carolinska Institutet i Stockholm, fikk Ph. K. grad i Upsala og samme grad i Heidelberg, Tyskland. Var i flere aar ansatt ved Finsens Institute i Kjøbenhavn, og hadde her blandt sine patienter de to danske prinsesser, som senere blev henholdsvis dronning av England og zarina av Rusland. Ehrenstrom blev utnevnt til svensk vicekonsul i Kina, og under Boxer-opstanden blev han haardt saaret mens han bragte 57 missionærer til Peking. Doktoren bærer ennu 3 kuler rundt med sig, foruten flere arr. Fra 1903 til 1916 var han eier av Svenske Orthopedic Institute i Los Angeles og hadde her bl. a. som patient den mexikanske vicepresident under Dias.

Paa reise fra California til Seattle 7. aug. 1922 med S.S. Alaska led de skibbrud og fløt paa vrakstumper i flere timer, men

blev frelst, mens 67 andre passagerer druknet.

En prinsesse av Danmark som patient, en mexikansk vicepresident eller hvemsomhelst, gjør ingen forskjel, sa doktoren, de er alle hjemfalden til sygdom og aa hjelpe dem fordrer samme metoder.

— Hvor gammel jeg er? Nei, det sier jeg ikke — kun saa gammel som jeg føler.

Fru Ehrenstrom er altid tilstede i Institutet, som desforuten har frk. Hilma Andersen, der er født her i Tacoma av norske foreldre, som sekreter. — Frk. Anna Strand, sykepleierske, er ogsaa av norsk avstamning, — begge har gaat Lincoln High-school; der er desuten ennu en sykepleierske, som er dansk. Saa tre-enigheten er fuldstendig.

Patienter møtes her med den største elskverdighet og imøtekommethet, og der er ingen tvil om at Dr. Ehrenstrom og hans Institute vil bli populært her i Tacoma.

En fhv. londonsk politibetjent blev forleden, 97 aar gammel, viet til en dame paa 70. Bruden har ikke været gift før, men brudgommen inntreer i sit tredje ekteskap.

Ja dansen den gaar med glæde og liv, — men dansen er mere end tidsfordriv. I folkevisedansen spiller sig karakter, tragedie, humor og meget mer.

Klem bare paa, — hold frem som I stevner, unge og glade og rike paa evner. Den livsglade glæde er sin egen belønning. Maa jeg legge min takk til de manges paaskjønning.

GINKEN GJØLME

LETER HAN?

Ifølge meddelelse i en Bergensavis er general Gulbrandsens uttalelser i hans valgforedrag f. t. gjenstand for undersøkelser, og det skal være forsvarsdepartementet som foretar disse. Det heter videre at det ikke kan sies noe bestemt om naar undersøkel-sene kan avsluttes. Skal dette forstaas derhen, at generalen nu først har begynt aa lete efter de vaabenlager som han har fortalt finnes i alle større norske byer og at undersøkel-sene ikke kan avsluttes før han har funnet dem? spør "Nordl. Folkeblad."

Norges-Nyheter

"Fram" til Sarpsborg

Polarskuten "Fram" blev forleden flyttet fra marineverftet paa Horten, hvor den er blitt forsynt med en beskyttende overbygning, til Sarpsborg, hvor den skal ligge inntil videre like overfor Roald Amundsens festedest.

* * *

"Den brændende busk."

Da denne nye bok av Sigrid Undset, utkom forleden, var der til bokhandlerne rundt omkring i Skandinaviens ekspedit betydelig over 10,000 eksemplarer. Det 15de tusen er nu i arbeide.

* * *

Valdreshuset i Oslo

Til Valdreshuset — "Valdreshuimen" — i Oslo har der i nogen tid paagaatt aktietegning i Oslo og Valdres. Der er tegnet hittil mellem 70—80,000 kroner, hvorav størstedelen i Oslo. — Valdreslaget i Oslo har saaledes tegnet 16,000 kroner og den største enkeltmann i Oslo, grosserer O. A. Hall 5000 kroner. — Arbeidskomiteen venter at minimumskapitalen 100,000 kroner, vil være fullt tegnet innen aarets utgang. Man har baade ferdige hus og tomter paa haanden.

* * *

"Catherine Booth" reddet fiskerbaat med fire mann

Et telegram fra Hasvik i Vesteraalen meddele, at rednings-skøiten "Catherine Booth" forleden kveld reddet en motorbaat med 4 manns besetning.

* * *

Statens moloanlegg paa Lista

Fra Kristiansand meddeles at statens moloanlegg paa Lista nu er ferdig. Moloen blev paabegynt for 20 aar siden og anlegget koster ialt 1.3 mill. kroner. Det vil faa meget stor betydning for skibsfarten og fisket.

* * *

Isen forvolder stor skade i Stor-Elvdal

Elverum: — Det er nu begynt isgang i Glomma i Stor-Elvdal. Ifølge "Østlendingen" er alle eendommene paa en halv mils vei langs elven nu overiset i større eller mindre grad, og islaget er optil en meter tykt. Isdannelsen brer sig mer og mer. Størrelsen av de overisete arealer anslaaes til et par hundre maal. Det er allerede forvoldt betydelig skade, og man kan vente flere isskader. Begynnelsen iaar ser fullt saa alvorlig ut som i aaret 1928.

* * *

Gaardsbrand paa Øvre Eiker

Drammen 25. nov. — Imorges er en eldre 2 etasjers hovedbygning samt uthusbygningene paa gaarden Lund i Øvre Eiker nedbrent. Gaardens eier er Anton Mikalsen. Fire kuer og 5 griser brente inne. — dessuten

strøk innboet og avlingen med. Assuransen utgjør 44,000 kroner. Man tror at uvedkommende gjester har forarsaket ilden.

* * *

Omkommet paa fangstfeltet

Tønsberg 26. nov. — Atter er det kommet melding fra fangstfeltet om at en mann er omkommet. — Hvalskytter Edvard Evensen fra Vasser er i forrige uke omkommet som følge av en ulykke. Telegrammet inneholder ingen nærmere enkeltheter. Den forulykkede var 35 aar gml. og efterlater sig hustru og barn.

* * *

Vraket av "Kong Ragnar"

er solgt til Arendals ophugningskompani for 3000 kroner. Skibet var assurert for henved 200,000 kroner. I de siste ukers stormvær er skibet sunket ytterligere saa det nu er helt forsvunnet.

* * *

Gled utfor kaien og druknet

Bodø 26. nov. — En sørgelig ulykke inntraff idag i Bodø idet disponert Anders Aardal har glidd utfor kaien paa Burøen og druknet. — Man fant ham liggende i sjøen paa nordsiden av øen. Han maa ha falt i sjøen en halv times tid efterat han var gaatt hjemmefra.

* * *

Stor gaardsbrand i Stange

Hamar 29. nov. — Ved 11-tiden opstod der brand paa Nedre Kaaterud i Stange. I løpet av kort tid brente den ene laave, fylt med avling, ned til grunnen; ogsaa endel redskaper blev luenes rov. — Besetningen blev reddet.

* * *

Brand tilsjø

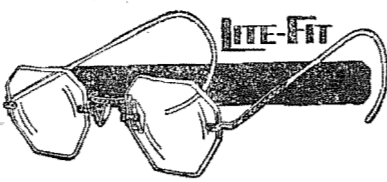
Svolvær 29. nov. — Paa Lofotens ytre side kom igaar en fiskeskøite, som befant sig omkring en mils vei fra land, i brand, idet maskinrummet tok fyr. — Ombord befant sig tre mann, som var i en meget kritisk situasjon, da de ingen smaa-baater hadde med og det var umulig aa bli herre over ilden. Heldigvis blev man i land opmerksomme paa flammehavet og baater ilte til undsetning. De kom til i siste øieblik og fikk reddet de tre mann. Skøiten blev derpaa slept inn og satt paa grunn, men den blev imidlertid helt ødelagt, og da den ikke var assurert lider eieren et meget betydelig tap.

* * *

Stavangers nye sykehus skal nu ferdigbygges

Stavanger 27. nov. — Stavanger bystyre har i møte ikveld bl. a. besluttet i overensstemmelse med formannskapets innstilling aa bevilge 345,000 kroner for aa gjøre det nye sykehus i driftsferdig stand. — Formann-

BINYON OPTICAL CO

Behøver De Brilller?

Isaafald bør De indhente vor sakkundskpa. Er De i tvil om hvorvidt De behøver brilller, gir vi paalideligt raad. Undersøkelse er fri. — Vi taler norsk. — 920 Broadway

skapat fikk bemyndigelse til i den anledning aa opta et laan paa 350,000 kroner aa amortisere i 25 aar. Videre samtykket bystyret i at der av Stavanger bys bidrag til Sørlandsbanen stilles til disposisjon 826,600 kroner med en sjettedel aarlig i 6 aar.

Drept ved vaadeskudd

Voss 1. dec. — En dødsulykke hendte idag ved middagstider paa Vossevannet, idet kjøbmann Andreas Ramsdal, som gikk ut i vedboden for aa skyte nogen fremmede katter, som i lengere tid hadde holdt til der, snublet i et vedtre og falt overende. — Skuddet gikk av og traff Ramsdal i hodet. Doktoren kom tilstede, men kunne bare konstatere døden. Ramsdal blev bare 47 aar gammel. Han var aktet og avholdt av alle han kom i berøring med. Han efterlater sig hustru og tre barn.

Tularemi i Skien.

Skien 25. nov. — Et tilfelle av haresyke synes aa være inntruffet her i byen, idet den kjente fotballspiller, medlem av Odd, Erling Lunde og hans frue søndag plutselig blev syke efter aa ha spist harestek. De blev bragt paa sykehuset, hvorfra fruene kunne utskrives igaar, mens hr. Lunde fremdeles ligger der og er noksaa daarlig. Lægene har ikke med sikkerhet kunnet konstatere enn, om det er haresyke; men forskjellige ting tyder paa det. Han har bl. a. faatt nogen stygge bylder under armen.

* * *

Krav om 6 timers arbeidsdag

Representantskapet i Oslo og omegns faglige samorganisasjon har sendt landsorganisasjonens kongress følgende forslag: — "Kongressen paalegger forbundene ved kommende tariffrevisjoner aa kreve arbeidstiden fastsatt til 6 timers pr. dag — 36 timer pr. uke." Videre stilles der krav om at det i tariffene blir inntatt bestemmelser som sikrer arbeiderne full lønn under sykdom som skyldes bedriftsulykke.

* * *

Drept av den elektriske strøm

Sandefjord 1. dec. — Ved 11-tiden i formiddag hendte det en sørgelig ulykke i maskinverkstedet paa Framnes mek. verksted, idet en elektriker, Vilhelm Steen Gustavsen, som sammen med krankjøreren hadde reparert ledningen til en elektrisk løpekran, fikk armen bort i en strømførende ledning. Han døde straks. Forulykkede var 28 år gammel, ugift, og ansatt ved Framnes mek. verksted.

* * *

To mennesker innebrant.

Drammen 30. nov. — En fryk-

telig brandulykke er natt til igaar hendt i Aadal. En to-etasje bygning er totalt nedbrent, og to av husets beboere er innebrant, mens tre andre er blitt haardt kvestet. Branden brøt ut midt paa natten. De tre familier som bodde i huset, kom sig ut i siste liten med undtagelse av en frue og hennes 2-aarige barn som brente inne. De bodde i annen etasje. Den forulykkede kvinne het Mathea Odde. Hennes mann og en ni maaneder gammel pike blev stygt forbrent og maatte innlegges paa Drammens sykehus. Faren er meget daarlig, mens barnet slap forholdsvis lett fra det. — En gammel kone, Gunhild Julsrud, blev ogsaa stygt forbrent. — Ilden er, saavidt vites, opstaatt i kjøkkenet hos henne.

* * *

En 11 aar gammel forbrydelse som nu beskjeftiger Oslo-politiet

Natten mellem den 5. og 6. april 1919 blev den 39-aarige typograf Hjalmar Konrad Kristiansen angivelig overfalt, muligens i Thv. Meyers gate. Han kom ved 2-tiden hjem i Sarpsborggaten 16 med et dypt saar i tinningen og et langt saar i nakken, samt et kvestet øre. — Hans pengebeholdning var vekkt. Han hadde om kvelden været paa fest i Typografforeningen. Hans familie tilkalte læge, som den næste dag inla ham paa Ulevaal sykehus, hvor han døde den 9. april. Han hadde gitt utlittrekkelige opplysninger om overfallet, og politiet fikk ikke fra noget hold melding om saken. Først i høst er politiet blitt vidende om forholdet. Foranledningen hertil har hans hustru, som opholder sig i Amerika, gitt.

* * *

Hedret ishavsskipper

Den kjente ishavsskipper Karl Johan Virkola, Elvebakken i Alten, blev forleden i herredsstyremøtet av ordføreren overrakt "Selskapet for de norske Fiskeriers fremme"s store bronsemedalje med diplom. Virkola, som er 63 aar gammel, har i næsten 50 aar deltat i ishavsfangsten, idet han allerede 15 aar gammel begynte hos sin far. 19 aar gammel blev han skytter og de siste 36 aar har han været skipper. I alle disse aar har han ikke hatt et eneste uhell av betydning, ikke mistet en eneste mann av mannskapet. Han var blandt de første skipper som gjorde turen til Frans Josefs land og har flere ganger seilet rundt Svalbard. I Elvebakken driver han sin velstele gaard og nyder hos alle udelte tillit og aktelse.

* * *

Veldig underskudd paa landsturnstevnet i sommer

Nidaros 20. nov. — Det lte nasjonale turnstevne som holdtes i Nidaros i sommer blev baade sportslig og arrangementsmessig overmaate vellykket. Det økonomiske resultat derimot blev desverre saa slett at arrangøren, Trondhjems turnforening, nu er kommet i en fortvilet situasjon. Stevnets regnskap som nu foreligger viser efter forlydende et underskudd paa hele 37,000 kr., av hvilket foreningen bare faar dekket en del, nemlig 10,000 kr. av Norges Turnforbund.

* * *

En slem forstoppelse — Hr. C. J. Frost fra Napa, Cal., skriver: Jeg led saa forferdelig av forstoppelse, at de maatte gi mig et klyster paa hospitalet. Siden jeg begynte med aa ta Dr. Peters Kuriko, har jeg regelmessig og naturlig avføring to gange om dagen. Jeg sover ogsaa godt og min appetit er meget forbedret." Denne uforlignelige urtemedicin er ikke blot et avføringsmiddel, men den regulerer avsondringsorganerne og retter paa daarlig avføring. Den forsynes direkte og ikke gjennom apotekerne. — Skriv til Dr. Peter Fahrney & Sons Co., 2501 Washington Blvd. Chicago, Ill.

KOM TIL Vikingernes Julefest

LØRDAG AFTEN KL. 8 DEN 27. DECEMBER I NORMANNA HALL

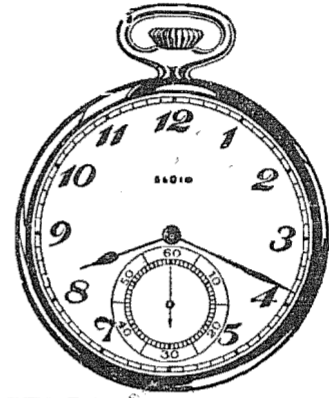
Godt Program Dans og megen moro!

Entre: herrer 50c

Damer 25c

— Barn Fritt —

UNION ORKESTER!

K. Andersen URMAKARE

Førstklassigt arbejde garanteres MODERATA PRISER

1125 Tacoma Avenue

PHOTOGRAPHS AND ENLARGEMENTS

Done in Oil. — Years of Experience.

Estella Fringess

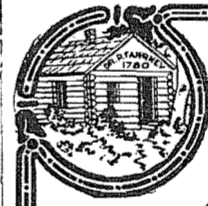
4013 North 27th Street

Proctor 3885

WIN A WEEKLY PRIZE AT TACOMA'S MOST POPULAR GREEN Prizes be awarded every Monday night for the past week's low score—prize for both Ladies and Gentlemen. NOT MINIATURE GOLF BUT REAL GOLF IN A SMALL WAY

TIPTOP GOLF GREEN Open 11 a.m. to 11 p.m. 616 NORTH FIRST STREET

Under Packard Tacoma Company's building.

Sunde, glade Børn

og voksne folk findes i de Hjem, hvor

Dr. Peters

Kuriko

er Husmidlet. Den er Moderens første Tilflugt, naar en af hendes Børn føler sig ikke tilpas. Den er altid sikker og paalidelig. Den findes i Medicinfabrik i Millioner af Hjem, baade her og i Udlandet.

Den er forberedt af rene helbredende Rødder og Urter, indeholder ingen skadelige Droger og kan derfor trygt gives til de Smaa, saavel som til Unge og Gamle med frugelige Konstitutioner.

Apotekerne kan ikke forstaae den. For nærmere Underretning tilskriv

Dr. Peter Fahrney & Sons Co.

2501 Washington Blvd. Chicago, Ill.

PRINTING

WE ARE fully equipped to do every kind of printing—Books, Newspapers, Periodicals, Pamphlets, Circulars, and Stationery.

All work done as you want it, when you want it, and at lowest possible cost. . . . Our overhead is lower, and we split the difference with the customer.

"Efficiency spells Economy"

Puget Sound Publishing Company

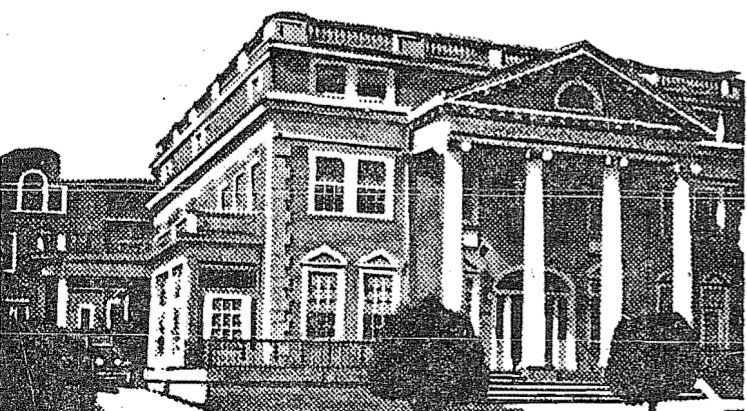
1125 Tacoma Ave. So.

Telephone Main 2520

Minimumsomkostning at beregne prisen efter \$75

Moderate priser for begravning.

Vor minimumspris dækker omkostningerne for afhentning av liket, beredning av dette med den største omsorg, alle arrangement for begravelsen, kiste med klædes-overtræk, en ytre boks, samt leie av likvognen.

MELLINGER FUNERAL HOME

"SERVICES FOR EVERY PURSE"

510 TACOMA AVE. MAIN 251

JULETRÆET

Jeg drømte om et træ, der bar en himmel fuld av stjerner, en fløielskaape, gullbesat, med skjæret av en Julenatt og lys av nattens stjerner.

Jeg drømte om et træ, der stod i stuen fullt av gaver, — som bar det festens tunge drakt og sukket under julens makt, og vugget sine gaver.

Da blev det jul, og træet fik Guds ild paa alle grene, det duftede av gran og grønt. Det stod saa stille, saa skjønt med gull paa alle grene.

Det var som himlen dalet ned med dem av englevinger. En sne, der sank om træets rot. En evighet ved barnets fot. Selv fik det englevinger.

Alt det, vi drømte om engang, vaar barndoms lyse glæde, den gyllne blomst, de gyllne ting, —

de kommer når vi går omkring i kreds i barnlig glæde.

Ti træet bærer i sig selv den store, stille gave. Et bud om lys bak lysets rand, det fjerne skjær av Østerland og krybbens julegave.

Gjenfott av sangens dype makt er selvets rene kilde. Gjenfott er barnet i dit sind, ti ufott vandrer ingen inn til lysets, livets kilde.

Emil Bønnelycke.

SKIBSKATTEN

Da skipperens skjegg brente

Skjønt skipper Samuel selv hverken fryktet mennesker eller djevelen, syntes han dog, at det var hans plikt som kaptein paa "Mercuria" aa inngyde sit mannskap skrekk og redsel. Han var over hele østen bekjent for sin galskap, der grenset til vanvidd, for sin kjæledegge: en kat, og for sitt fuldskjegg, der hellet slem til styrbord og gjorde hans ansikt til en karikatur av et ansikt.

Hans humør var vedvarende slett, hvilket skyldtes virkningen av salt "hestekjøtt," som han stadig nød — ikke netop fordi han fant smak i det, men for eksemplets skyld. Naar det gav ham maveknip, spendte han sitt belte et hul inn. Etterhaanden som det blev værre, strammedes det ennu et hul, og hvis det ikke kurerde ham, tok han det tredje hul inn. Saa var det at vi fikk vaare oljefrakker parat, for vi visste at innen det fjerde hul naaddes, vilde barometret ta et plutselig hop ned, ledsaget av en rivende strøm av kraftige eder, som fikk selv den mest forherdede synder iblant oss til aa tvile om, at han nogen sinde blev fullstendig herre over sjømannsproget. Derfor — jo mindre der blir sagt om skipper Samuels humør, des bedre. Hans kjæledegge, "Oldemor," var den tause av de to. Den kunde maa-skje støte ens ærbarhet, men ikke ens øren, som dens herre gjorde, naar beltet blev spendt inn. — Hvad angaar det skjeve fullskjegg, fornermet det jo ingen, men baatsmannen svor, at han vilde rødmee, hvis han blev funnet død med det.

Vaar kapteins skjegg maalte en fot til styrbord og omkring ti tommer til bagbord. Hverken skjeggpomaade eller shampoo kunne faa det til aa gro like, og en barber, som foreslo aa klippe det, blev saa overveldet av "en luftning fra havet," at han glemte aa faa betaling for haar-klippingen.

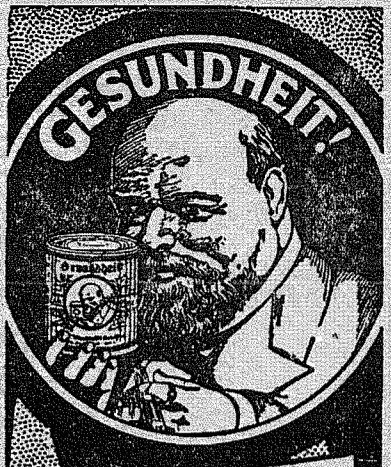
Skjegget blev diskutert mere enn de smaa piker i land og veiret, og "Mercuria's" mannskap kunne ikke bli enig om aarsaken til skjevheten. Bakken, som forstod sig paa de fleste ting ombord (saavelsom paa landjorden), erklærte at skipperen sov paa bagbordssiden, hvorfor det kun var naturligt, at haaret grodde kraftigst paa den annen side som vente op mot lyset.

Aarsaken har imidlertid mindre aa bety enn virkningen, — hvilken var den, at skipper Samuel var mere stolt av sit skjegg enn av sit skib — undtagen naar han var sammen med rederne, de eneste som kunne tillate sig aa drive litt løier med ham, uten at stormen brøt løs. Overfor dem forklarte han, at det spar-te ham for flipper og gjorde vaskeregningen mindre. Vi, som traff ham paa merkelige steder i land, og saa hans blik saasart et skjørt var i nærheten, drog den slutning, at han parfumer-te og pleiet skjegget av andre grunner; man vet aldrig hvad piker vil løpe etter. "Oldemor" kunne, efter hvad kahytsgutten fortalte oss, ikke motstaa det. Den og skjegget holdt sammen fra begynnelsen til enden.

I motsetning til de fleste kjæledegger, hvad enten det nu er skibs-kjæledegger, hus-kjæledegger eller hjemløse kjæledegger — og "Oldemor" hadde engang tilhørt den siste klasse — hadde den faatt sitt navn med overlæg og ikke ved et tilfælde. Den hadde en mann i hver havn, vi anlöp, og dens efterkommere var talrike. Dette var imidlertid en sak, der kun vedkom den selv. — Eftersom dens avkom hverken kom til aa ligge staten eller sognet til byrde, var der ingen, som grep inn undtagen kapteinen, og det skede kun

GRATIS:

3t drikkeglass med hver kanne

Gesundheit
MALT EXTRACT

A. J. Wolff & Sons,
N. W. Distrib.
Tacoma, Wash.

naar "Oldemor" viste den takt-løshet aa henlegge nedkomsten til hans kjøie. Hvad han sa, hørte ingen. Hvad han gjorde var aa kaste ynglen, viklet inn i et ullteppe, utenbords.

"Oldemor" elsket ikke aa seile; i den brukte kun "Mercuria" i et bestemt øiemed. I samme øieblik som vi la til i en havn, forlot den oss, og saa blev den borte næsten til siste minutt. — Dog kom den aldrig en eneste gang for sent, ikke engang naar vi seilet tidligere enn ventet. — Dens instinkt for ankomst og avreise var uhyggelig. Hovmesteren, som gav den mat, sa, at den kunne læse kapteinens tanker. Og det var kanskje noget i det, for "Oldemor" var mere hans fortrolige, enn hans kone var det. Hun maatte være gla, hvis hun saa sin mann en gang hvert annet aar, hvorimot "Oldemor" delte hans kjøi til stadighet; — hun var heller ingen daarlig sovekamerat, hvilket en begivenhet, der fant sted paa "Mercuria" en dag, beviste.

Vi var paa veien hjem med en ladning copra. Efter nogen dages ulidelig varme, møtte vi i nærheten av ekvator en voldsom nordøst-storm, som gav os en slem medfart. De sakkynndige i sjøretten blev siden enig om, at dette foraarsaket eller fremskyn-det selvantendelse i lasten.

"Oldemor" var den første som slo alarm. Da skipper Samuel gikk tilkøis for aa faa sig nogen faa timers søvn, efter at stormen hadde lagt sig, la han merke til at hans kjæledegge var urolig, og det var som om den prøvet aa fortelle ham noget. — Henimot morgenstunden opførte den sig høist merkelig; den rev og slat i hans skjegg; som om det var dens formaal aa rive det fra roten. Han var for søvngig til aa gjøre annet enn aa kaste den ut av kjøien; men "oldemor" kom stadig igjen, inntil kapteinen blev saa vaaken, at han blev klar over, at luften i kahytten var ubehagelig varm.

Hans hjerne, som var sløvet av den kvalme lukt fra kokende fett, arbeidet langsomt. — Men "oldemor" vedblev aa plage ham og til sist stod han op for aa se efter, hvad der var i veien. I samme øieblik, hans føtte berørte det hete gulv i kahytten, forstod han hvad "Oldemor" hadde villet meddele ham — "Mercuria" brendte!

Den haapløse kamp mot ilden, ahyggen og heten, inntil vi endelig blev nødt til aa forlate skibet, er ting, som "Oldemor" ikke hadde noget med aa gjøre. Den var glemt fra det øieblik, den hadde slaatt alarm, til vi var i baatene og drev omkring det brendende skrog, ventende paa aa bli optatt av et eller annet av de skibe, der hadde svart paa vaart S.O.S. Saant aa si var vi for optatt av aa redde vaart eget skinn til aa tenke paa en skibskatt.

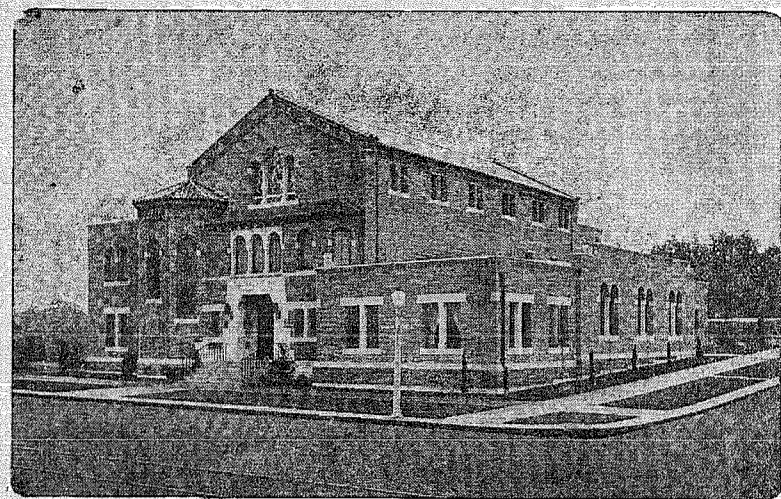
Efter at vaar skipper hadde gaatt mannskapslisten omhyggelig over for aa forvise sig om at ingen savnedes, strøk han sit skjegg, som han hadde for skik naar han overveiet, og spurte saa pludselig:

— Hvor i h. . er "oldemor"?
— I det helvede, hvor De efterlot den, antar jeg, svarte baatsmannen, og resonner-te at kapteinen var ikke lenger herre nu, da vi var skibbrudne.

— Ved Gud, jeg vil hente den ut av det! Legg till! befalte han mennene ved aarene, og saa styrte vi henimot vraket, der var skjult av røken.

Skyer av damp steg op fra de sytende plater over vandet, idet kapteinen klatret op et rep der hang ned akterut. "Mercuria" var for varm til at det var behagelig aa være nær den, og nogen av oss tenkte, at kapteinen var mere enn ubesindig ved aa sætte sitt liv paa spill for en katt. — Ja, efterhaanden som minutterne gik, og han ikke kom tilbake, begynte vi aa føle oss overbevist om, at han av skjeb-nen var bestemt til aa gaa ned med sitt skib. Maaskje var det fordi vi var saa urolige, at tiden syntes aa staa stille — som paa en trættende nattevakt.

Da kapteinen tilsist gled ned ad repet og falt ned i baaten, var der ild i hans klær, og vi følte mere enn vi saa, at der var skett en merkelig forandring ved ham. Det var vanskelig aa se for røken, og hans ansikt var sotr av røken, saa vi var ikke

Vi tilbyr benyttelsen av vaart enestaaende vakre begra-veiseskapel til like lave priser som ethvert annet Mortuary i Pierce County. Komplet service uten ekstra omkostning.

BUCKLEY-KING
Funeral Church

Tacoma Ave. So. 1st

nelt klar over, hvad der var skett. "Oldemor" kröp uskadt ut fra hans sjømannstrøje, sprang hen paa toften og begynte aa glatte sin pjuskede pels. Da opdaget vi, at ved aa redde sin kjæledegge hadde kapteinen mistet sin stolthet. Flammerne hadde berøvet ham hans styrbordshelden-de skjegg; men der var et triumferende smil paa hans læber, som vi ved denne leilighet for første gang saa.

J. M. ARNTSON
Norsk Advokat

— Praksis for alle retter —
Tel.: Main 5402

Puget Sound Bank Bldg.

Henry Arnold Peterson
Skandinavisk advokat

Main 718
1016-17-18-19 Wash. Bldg.

Res. tel. Proc. 2861-R

HAR DE GLEMT KONTINGENTEN? Abonner paa Western Viking!

LIEN & SELVIG

PHARMACY

SKANDINAVISK APOTEK

Recepter er vor specialitet

Agenter for

SALUBRIN, HASSELROTS JERN-

VIN og FLUSS PASTER

MAIN 7314

1026 Tacoma Avenue South

BESTE BRILLEGLAS

fra \$1.00 til \$5.00

(Hvorfor betale mere?)

Du maa bli fornøjet, hvis ikke

bytter vi glassene

E. S. GUDMUNDSON

725 St. Helens Ave., Tacoma, Wn.

VIGTIG OPFINDELSE

Et prøvet middel mot hudsyg-

domme.

Apoteker S. Almskov, Coopers town, N. D., har efter mange aars undersøkelse været saa heldig at finde et ufeilbart middel mot den almindelige hudsygdom, Skab, Kløe, Fnat, "Seven Years of Prairie Itch," Scabies. Han kalder det "Almklov Itch Specific," hvilket har helbredet tusener i de siste 40 aar. — Dette storartede held bragte ham til at eksperimenterer med at finde et lig nende middel mot andre mere alvorlige og ondartede hudsygdomme som Eczema, Saltflod, Barbers Itch, Ring worm, gamle saar, Psoriasis, Impe-tigo og anden kløende og brændende hudutslet, og efter mange prøver fandt han et aldeles enestaaende middel, som har helbredet tusinder i de sidste 30 aar i mange forskjellige lande. Nogen av dem hadde søkt læger i de fleste civiliserte lande uten noget held. Dette middel kalder han

Almklov's Eczema Specific

Disse to Specifics sendes over hele U. S. A. for \$2.00 pr. æske, men til andre lande koster det \$2.25 pr. æske. Da Dandruff ikke er andet end en tør Eczema av hovedhuden, har han derfor en Scalp and Hair Tonic, som helbreder Dandruff, stanser kløen og haaret fra at falde av, og derfor har det vundet en stor utbredelse. — Sælges for \$1.00 pr. flaske. Hans adresse er:

S. ALMKLOV, Box 345

Cooperstown, North Dakota

The Western Viking

Is printed by

PUGET SOUND

PUBLISHING CO.

1125 Tacoma Ave

Tacoma's only Scandinavian

and strictly union printers.

POWER

at your
FINGER TIPS

Feel that confidence

—that extra Power.

The Firestone Bat-

ttery makes starting

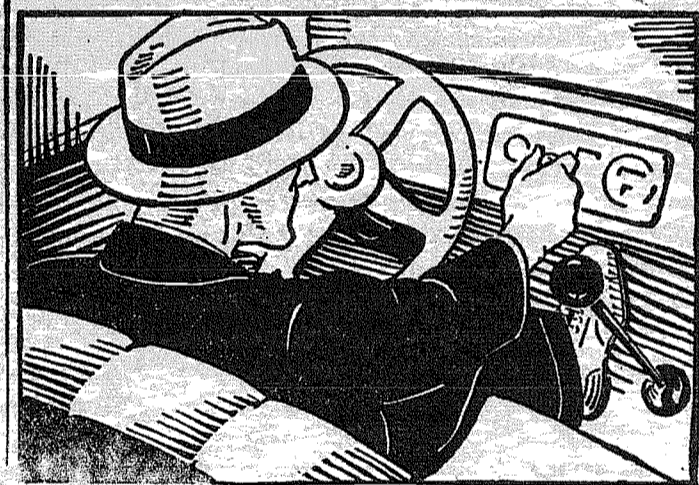
easy. In cold weath-

er with raw gas or

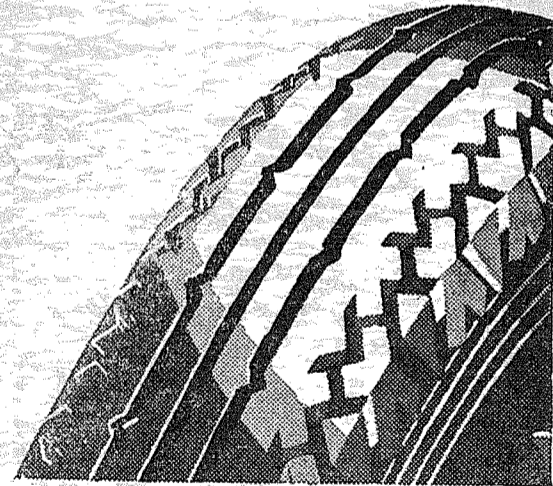
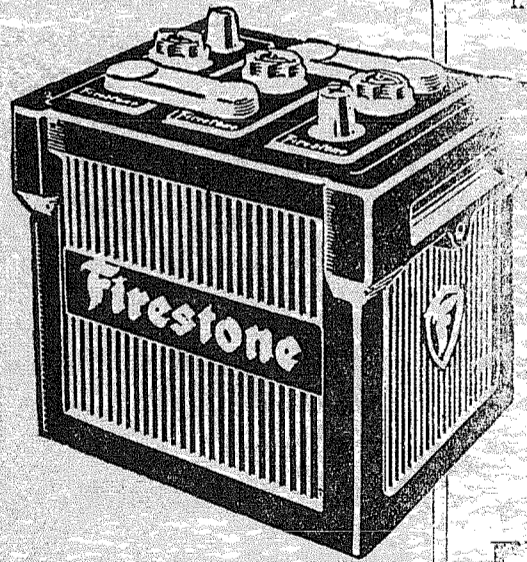
thick oil. You will

always have that

extra Power.

Our service will help you secure more power from your battery. In a normal, we have a good reliable one. Let us in- as it now stands.

PREPARE FOR WINTER DRIVING

Trade in your old tires for new ones. Be sure of sharp—safe Non-Skids during bad weather.

Firestone
BATTERY

DELIN TIRE CO.

NORTH 26TH & ADAMS STREETS

Proctor 706

14th & A St.
Broadway 2007

So. 58th & Union
Madison 22

So. 38th & G St.
Madison 4150

POWER-LONG LIFE-DEPENDABILITY

THE WESTERN VIKING

Published by
THE PUGET SOUND PUBLISHING COMPANY
1125 Tacoma Avenue. Phone Main 2520
A. BERKESETH, Editor
Res. 1009 So. K St. Phone Broadway 3435
J. J. BAGGER, Advertising Manager

Subscription:
6 months 50c
One Year \$1.00
One year to Canada \$2.00
One year to Norway \$2.00

Entered as second-class matter, May 10, 1930, at the Postoffice at Tacoma, Washington, under Act of Congress of March 3rd, 1879.

Feiringen av julehøytiden

Forleden kom vi i samtale med en amerikansk avis-mann om julen og maaten man feiret den paa i "gammellandet," sammenlignet med den noget forskjellige maate man feiret den paa her i landet. Da var det vaar amerikanske venn uttrykte en tanke, som vi mener fortjener aa bli sendt videre.

"I dette land," sa han, "har folk saa travelt med aa jage etter penge, at man ikke tar sig tid til aa feire hverken jul eller nogen annen høytid. Slik har det vært de siste 20-30 aar, saa de som vokser op nu, vet ingen annen maate. Men dere skandinaver, innvandrere, som er vant til aa feire julen paa en mere verdig maate, burde foregaa amerikanerne med et eksempel. Hvis dere forsøkte aa feire julen her i landet som dere er vant til det fra Norge og Sverige, saa vilde det kanskje ikke ta mange aarene før vi andre kom etter. Isteden ser det ut som om dere glemmer maaten dere feiret julen paa i gammellandet, saasnt dere kommer hit til landet."

Saa omtrent falt ordene. Og de rummer en større sannhet enn de fleste av oss kanskje vil innrømme.

Skandinaverne har ord for aa bli lett og hurtig amerikaniserte. Til dette er der naturligvis ikke noe aa innvende. Men det aa bli amerikanisert er ikke bare absolutt aa innrette sig under stedbundne forhold. Amerika er endnu et ungt land, et land i tidels rivende utvikling, og nettop i et slikt land er det man skaper tradisjoner. Nu hvad julefeiringen angaar her i landet, vet vi ikke sikkert hvor amerikanerne har faatt sin "metode" fra. Men den taper ialfald betydning i sammenligning med den enkle, men verdige maate man feiret julen paa i de nordiske lande. Her synes "Santa Claus" aa innta en altfor dominerende plass — iblandt pleies "han" om, saa det rent virker flaut! — Tenk om man hjemme i Norge skulde gjøre like meget væsen av "nissen" som man her i landet gjør det av "Santa." Det vilde virke latterlig, ikke sant? Og dog har de to "figurer" samme berettigelse — samme problematiske utspring. Mens man hjemme i Norge nærmest brukte "nissen" som en liten bussemann aa skremme barna med, eller til nød kunne tenke sig ham i fjøsen eller paa laaven, har man her i landet gjort saa megen stas av "Santa" at selv store barn tilforlætelig tror paa ham, og venter sig mere av "Santa" enn av far og mor til jul! Denslags latterlig "avgudsdyrkeri" tjener ingen hensikt. — Hvorfor ikke heller lære barna aa forstaa, at det er fra far og mor de kan vente sig den kjærlighet som ytrer sig i julegaverne?

Og naar det gaar saavidt at man ogsaa gir "Santa" en plass paa programmet i kirkerne, da burde presten virkelig ta sig selv i skole!

Man har heller ikke tid til aa feire julen her mere enn den ene dag! Det vil si, man tror ikke man har tid! For faktum er at forretningsmannen ellers har tid nok til bestemte formiddagstimer paa golfplassen og ved andre bsekjefigelser, hvor det simpelthen gjelder aa slaa tiden ihjel. Og hvad den almindelige arbeider angaar, saa ser det da ut til, at hans tid er temmelig rummelig!

Det lar sig nok gjøre aa regne ut at ved aa feire julen her i landet, som man gjorde det i Norge, vilde det bli saa og saa mange millioner dollars i tapt arbeidsfortjeneste! — Men det man vilde vinne ved aa ta sig tid til aa feire en skikkelig jul, lar sig desverre ikke beregne i dollars og cents.

Den amerikanske nasjon behøver tvertimot netop en slik hvile som etpar juledage vilde bringe. Og den skandinaviske folkegruppe har gjort sig skyld i en forsømmelse ved ikke aa holde fast paa sin tradisjonelle julefeiring fra sine respektive hjemlande. Hadde norsker og svensker her i landet konsekvent holdt sig til den del av "fedrearnen" hadde de ikke bare vunnet ved det selv, men ogsaa ganske sikkert gjort sit adoptivland en tjeneste ved det.

Paa andre omraader har da skandinaverne vist sig mektige nok til aa innføre skikke fra gamlelandet og omplante dem her. Bare for aa nevne noget saa materielt som "lutefisken" og "vaflerne." Naar det gjaldt disse to artikler holdt de trofast ved dem — og nu spiser man lutefisk og vafler over hele U. S. A.

Enn om skandinaverne her i landet gav sig til aa feire julen som de har lært det fra sine fædres land? Forsøkte aa omgi den med den samme verdighet, høytid og hygge, som man husker den fra tiden "der hjemme." Vilde vi tape noget ved det?

'Western Viking' et aar gammel!

Naaja, et aar er vel ingen alder! Men det dekker da iallefall 52 uker av noksaa hardt arbeide for den som har styrt og stelt med "Western Viking." Naar man er alene om et arbeide og skal utføre det paa to-tre dage, hvor andre synes de har henderne fulde, selv om de har alle ukens syv dage til raadighet, da maa man faa lov til aa trekke et lite sukk naar den første milepæl passerer.

Allikevel er vi saare vel tilfreds, og det er nærmest hvad vi ønsker aa fortelle. — Resultatet av disse 52 uker har overskredet vaare dristigste forventninger. Bladet har vunnet en utbredelse, som vi vaager aa paastaa er rekord for hvilkenomhelst et-aaring i bladverdenen. Ja, for den saks skyld finnes der sikkert adskillige aviser som har dobbelt saa mange aar som vi har maaneder paa baken, men som vi forlengst har seilet forbi hvad abonnenterne angaar. Og ennu kommer de hver eneste uke! Dagen efter vaart julenummer fik vi 21 nye abonnenter — de fleste til Norge, og vi kan si med haanden paa hjertet, at der ikke gaar en eneste uke uten at nogen nye slutter sig til "familien." Det er ikke vaar sak aa skryte av "Western Viking" som et udmerket blad i alle dele; — det overlater vi til publikum. Dog tror vi aa ha rett til aa rose oss av den forstaaelse vi er blitt møtt med fra saa aa si alle autoritative hold innen norskdomsbevegelsen her ute paa Stillehavskysten. Det tok vel litt tid før vi de mest forsigtige anerkjente "Western Viking," — men idag er vi glad ved aa kunne si, at den gjensidige aktelse og forstaaelse er almindelig. Det var bare naturlig at mange stillet sig skeptisk og avventende overfor "nykommeren" og vi følte oss heller ikke støtt ved det. Bare bet tenderne sammen og viste vaart rette ansikt igjen og igjen, for tilslut aa kunne staa med den laurbærkrans i eie, som vi ser i enhver god nordmanns respekt og aktelse, vundet for vaart blad.

"Western Viking" blev heller ikke startet fordi den skulde "utfylde et lenge følt savn" osv. Denslags talemaater er for gammeldags og gjennemsiktige. Da "W. V." blev startet saa var det av to grunde: Først fordi vi ogsaa mente aa ha rett til aa leve, og for aa kunne gjøre det, blev opgaven aa levere en avis som kunne hevde sig i konkurransen. Begge dele har vi oppnaadd. Det er det hele.

Vi er naturligvis klar over at vi har andre udmerkede norske aviser her ute paa kysten, dygtig redigert og vel innarbeidet. Vi kom derfor i godt selskap, og da skal der som bekjent saa meget mere til for aa kunne hevde sig. Førren vi slutter denne lille jubileums-epistel vil vi ha sagt et hjertelig takk til vaare mange medarbeidere. Det har været en fornøielse fra uke til uke aa motta bidrag fra saa mange og dygtige skribenter, og vi haaper inderlig vaart samarbeide maa vokse sig stadig sterkere. Vi tror paa "Ordet Fritt" mere enn noget annet, og har ellers det bestemte inntrykk at det er tilfellet med folk flest.

Ellers har vi ikke annet aa si, enn at vi akter aa holde frem som vi stever, og paa det program seiler vi inn i det nye aar.

Guldorn i biblioteket

Forleden hadde vi anledning til aa kikke litt i pastor Halvorsens bibliotek her i Tacoma, og der gjorde vi en forbausende "opdagelse."

Foruten aa ha et velordnet og rikholdig bibliotek, har nevnte pastor ogsaa etpar "perler" der, som vi skal vokte oss vel for bare aa forsøke aa verdsette. Vi nevner bare f. eks. en bibel med tykt bind av træ og solid messingbeslag, trykt og forarbeidet i 1760 — altsaa 171 aar gammel! Tro om der finnes svært mange bibler av den aargang nu?

Som prester flest viste pastor Halvorson en næsten uforsvarlig likegyldighet med den "materielle" værdi denne bibel representerer. — Han hadde den nemlig liggende paa et bord i spisestuen, mens den rettelig hører hjemme i et ildfast hvelv.

MRS.
MABELLE HAGENESS
Teacher
PIANO and HARMONY
Residence Studio
1931 So. Sheridan. Main 8512

JOHN SUNDSTEN

Pianist

Concerts, Teaching, Recitals
At the Studio Thursdays.
201 Central Bldg. Main 1951

SEAMONS FLOWER SHOP

255 South 11th Street

JOHNSON FUEL CO.

FOREST WOOD
at reasonable prices.

Main 4568 2814 East F Sts.

THERESE A. DAHLBERG

Svensk Massørerske

911 Fidelity Bldg. - Main 3647

GODTKJØP PAA OLJE

5 galloner for \$2.50

Gilmore, Shell og Texaco
Gasoline
Samson og Firestone gummiringer hos

Neighborhood Filling
Station

15. & K st. Alfred Iversen

GEO. J. WEILER

Skrædder

Reparation av herreklær og
Damekaaper.
1220 So. K st. Main 5638

LUTEFISKEN

(Forts. fra side 1)

da var vi saa utmatta alle mann at vi ikke trodde vi kunne greie det stort lenger. Vi kunne se at det bar innover mot Lofoten, og trodde vi var paa kjente trakter, men vi kunne ikke si for sikkert, bare for sjørøik. Men saa pludselig saktet farten, og da vi var kar om aa komme oss op paa fjøtterne, fikk vi se et syn som jeg aldrig glemmer. — Lutefisken hadde gaatt paa grund, og nu laa den der og plaska og kunde ingen vei komme. Og det beste av alt var nu det, at den hadde gaatt paa land i fjæra like utenfor Buksnes. — Sjøen hadde jo vaska opover land og gjort noksaa mye skade, men saavidt vi kunne se, saa stod alle husene der ennu. Ja, vi gikk alle i baaten og rodde til land, for aa se hvad vi kunne gjøre, for vi maatte jo ha livet av lutefisken. Resultatet blev, at vi fikk tak i nogen kilo med dynamitt. Vi tok en 10 kilos ladning og la under det ene øyenbrynet paa fisken og like mye la vi under buken paa den. Og saa lot vi ladningen gaa! Men da skal jeg fortelle at lutefisken døde! I tre uker derefter laa der fullt med smaabaater og plukket op lutefisk-biter langs hele fjæra. — Saa der blev da lutefisk nok den jula. Og all den smaaseien og silden, som lutefisken hadde hatt i magen, fisket vi av i næsten tre maaneder, og det var mange som fisket sig til velstand den vinteren.

Her sluttet Sivert med et slag i bordet, som fikk oss alle til aa hoppe paa stolerne, og ikke en av oss turde ytre nogen tvil om alt han hadde sagt om denne kjempe-lutefisken.

Har du glemt at abonnere?

SØNNER OG DØTRE AV NORGE

avholder sin

Julefest

I NORMANNA HALL

SØNDAG DEN 28. DECEMBER KL. 3 EFTM.

STORT VAKKERT JULETRÆ

Norsk tale av pastor J. P. Bugge, samt tale paa engelsk av pastor Arndt E. Myhre.

UDMERKET PROGRAM

Beverning i aften etasje.

Gaver utdeles til barna

Adgang til festen 25 cents. — Barn fri.

Fotograf F. J. LEE

Vi er nu i vaart nye Atelier
312 Washington Building

GI TIL DEM SELV

EN NYAARSGAVE SOM ER 100 PCT. PERFEKT

— START EN
SPAREKONTO —

State Savings & Loan Association

1023 A Street — Tvers over gaten fra postkontoret.

Fra en av vaare venner i California!

Cassellamare 17. dec. 1930.

Kjære redaktør: — Takk for brev! — Jeg har ikke hentet posten min paa lenge, saa jeg vet ingenting om verdens hendelser, men dere holder vel endnu paa med domkjerka i Trondhjem.

Kjære redaktør, Gud trenger ikke monumenter! Gud trenger sollyse hjem for sine stakkars menneskebarn som fryser! Tenk, ta folkets surt fortjente kroner og la disse arkitekter og hersens byggmestre stelle istand taarn og søiler og fanteri. Er vi kommet stort lengere enn Farao, som pinte folket med sine pyramider?

Jeg arbeider i et slot med jerngitter og gardiner for vinduene, Spansk maatru og Guds herlighet med fjeld og sjø like utenfor døren. Kan du huske eventyret om kjerringen som vilde bære sola inn i et sold? — jaha! Vi trenger bare simple lyse stuer med sol! — Sol! — Sol!

Ja, ogsaa dette krimskramse, maalsaken du! At folk har tid til slikt fanteri? Og navnebytte! Tenk hvad slikt koster! — Nei jeg sier med Paulus at "slik bed og befale vi, at de tage sig nyttige ting fore." — Ja, i det land Norge forstaa de aa sløse med tid og penger.

Ja svar mig paa dette, du Garborg. Alt dette videnskape-lige høitrvende miskmask, — hvad godt gjør det? Nei, jeg sier som Ola Nordstuen: Først maten, saa litt skrivning og regning, og saa litt maalsak.
Ingeborg Halvorsen.

Sannheten opphører med aa være sannhet, naar mere enn et menneske tror paa den (fordi ethvert individ oppfatter sannheten paa sin maate — opfatningen blir forskjellig, men sannheten er kun én).

Abonner paa Western Viking!

FREE CLINIC

Examination & Consultation
absolutt fri
til de som lider. Vi har hjulpet tusener andre, og kan kanskje ogsaa hjelpe Dem. Deres helbred er Deres rigdom. Ikke gaa syk, bli frisk, og hold Dem frisk.

DR DOUGLAS & CO. REMEDIES

Aapen fra 9 fm. til 9 aftn.
3597 So. G St.

Et Godt Nytt Aar ønskes alle
venner!

VI HAAPER

De har hatt en rigtig god jul.

Hvis der skulde være noget av menns klædesartikler, som "Santa" glemte aa bringe til Dem, skynd Dem hit og faa det hurtigt!

GODT NYT AAR

DICKSON BROS. CO.

1134 Pacific Ave.

Sønner av Norge

Siste møte i Norden No. 2 avholdtes torsdag aften den 18de december. Møtet var godt besøkt, bl. a. var der ogsaa tilstede etpar besøkende, nemlig br. Rud fra San Pedro, Calif. og søster Olsen fra Spokane. Begge fremførte sine respektive losjers hilsener.

Under møtet forelaa ogsaa meddelelse fra Distrikstyret angaaende en medlemskonkurranse, som settes igang fra 1. januar til 1. juli 1931. Første premie blir en sølvpokal med pesende inskripsjon. Der blir desuten to andre premier til en verdi av \$25 og \$15. Reglerne for denne konkurranse er utarbeidet med tilbørlig hensyn tatt til de smaa losjer.

Ellers var aftenens program debut av losjens debatklub. Emnet som diskutertes var hvorvidt losjens nuværende kontingent var stor nok for et betryggende losjearbeide. — Brødrene Riise, Aas og A. Haug benektet dette, mens brødrene Lavik og Bjerkeseth likesaa haardnakket holdt paa at kontingenten som den er nu er stor nok. (Br. Tollefsen, som ogsaa var medlem av siste team var hindret i aa møte.) Hver av drabanterne fikk 5 min. og tre dommere var paa forhaand utnevnt. Debatten blev særdeles interessant med mildels skarpe hugg til begge sider. Da dommerne fikk avgjørelsen gikk den ut paa at Riise og hans team blev aa tilkjenne seiren.

Næste møte blir torsdag 8de januar. Ved dette møte vil de nye embedsmenn bli installert.

Jetland & Palagruti, 912 Pac. ave., ønsker alle sine mange norske kunder en god fortsettelse paa julehøitiden og takker for det gamle aar, som nu snart er omme. Et godt nyttaar ønskes alle venner og kunder. — Naar De er nede i byen, saa ta Dem en tur innom og hilsl paa. — (adv.)

Abonner! — Kun \$1.00 pr. aar!

Hair Goods, Hair Dyes, Toupees, Theatrical Supplies, Wigs, Costumes made to order. Masks, Tuxedo and Dress Suits for rent.

NEAL E. THORSEN

K. of P. Building — 2. etage. 926½ Broadway

All Costumes sterilized in our own plant.

— Santa Claus Suits —

COSTUMES

for ANY and All Occasions FOR RENT or FOR SALE

NYHETER AV INTERESSE
for det norske publikum burde De altid meddele "Western Viking". — Send et brev kort, adressert til 1125 Tacoma Ave., Tacoma, Wash., eller benyt telefonerne: Main 2520 eller Broadway 3435.

NYHETER AV LOKAL INTERESSE

Bryllup feiredes juleaften i Den Norsk Danske Metodistkirke, 16. og J st., av frk. Magny Martinsen, Tacoma og hr. Walter R. Dalin, Puyallup. Før vilsen sang frk. Vivian Pedersen, akkompagnert av sin søster Alda Pedersen. — Brudepike var frk. Gunhild Jensen og "best man" en bror av brudgommen. Pastor Storaker forrettet. — Etter en bryllupsreise til California pr. bil, vil parret bli boende i Edgewood, hvor hr. Dalin har en "chicken-farm." Vi ønsker de nygifte held og lykke og et langt og velsignet samliv.

Sønner og Døtre av Norges juletræfest foregaar i Normanna Hall førstk. søndag — fra kl. 3 ettm. — Det egentlige program blir gitt i auditorium om kvelden og byder paa bl. a. tale paa norsk av pastor Bugge, tale paa engelsk av pastor Myhre; solo av fru C. O. Hoglund; Cithar-musik av fire musikanter; duet av søstrene Magners; solo av hr. Everson; pianosolo av Margrethe Roen. Og utenom programmet blir der et stort og prektig juletræ, og naturligvis vil "Santa" bli der og glede alle de smaa med julegodter. De som husker Sønner og Døtre av Norges julefest fra ifjor, vil ogsaa erindre det enestaaende vakre arrangement paa scenen. Well, de samme som hadde med dekorasjonen aa gjøre ifjor, har jobben laar igjen, og man kan derfor godt være forberedt paa overraskelser med hensyn til dekorasjonen. Festen begynner som nevnt kl. 3, og entreen er kun 25c. Ta hele familien med og kom og være med aa feire aarets største juletræfest.

Døtre av Norge møter den 8. januar. Da blir der installasjon av de nyvalgte embedskvinner. Antagelig vil Døtre av Norges storlosje-president, fru Aalbu fra Seattle bli tilstede og forestaa installasjonen.

En prektig julegave! — Paa Lille-juleaften ankom en liten nykommergutt til pastor og fru A. Myhre. Den lille 9-punder, tillikemed moren befinner sig i beste velgaaende. Vi gratulerer!

Kjære redaktør: — Da tiden snart er oppe til aa betale for bladet, vil jeg med det samme takke for at det kommer saa regelmessig til hver uke. Jule-numret var rigtig pent; mange gode stykker aa læse. Isærdeles heldt naar vi faar noget som det stykke fra Kina, og faar høre om saa mange slags barmhjertighetsarbeide, som nu drives baade i kirker og foreninger. Ja, hvor glad vi blir naar vi kan faa være med aa glede og lyse op i disse dage, som det er saa smaa for mange. — Det kommer som svar paa bøn til Gud selv, for vi vet det er mange nu som trenger hjelp og opmuntring. Saa faar vi haape og tro at det nye aar, som vi nu snart træder inn i, maa bringe arbeide til alle som vil arbeide. Saa vil jeg ønske alle bladets læsere en velsignet julefest og en hjertelig hilsen til redaktør og familie. — Mrs. P. Stone.

Sangunderholdningen i Zion luth. kirke, So. 59. og Thompson, siste søndag aften, blev særdeles vellykket. Ved siden av koret som sang en kantata, var der solo's av fru Skattum. Der var fuldt hus.

Den Norsk Luth. Frikirke, 15. og syd K sts. H. P. Halvorson, pastor. — Lørdag morgen kl. 10 møter konfirmanterne. Søndag kl. 9:30 møter søndagsskolen og

Vi er taknemlig for alle meddelelser av nyhetens interesse. Send et brev eller brev kort adressert til 1125 Tacoma Ave., eller benyt telefonerne: Broadway 3435 eller Main 2520. Naar din ven eller nabo har fødselsdag eller selskap i en eller anden anledning — la os vite det! — Skriv kort og greit! Om ikke stilen er helt 100 pct., spiller ingen rolle! — Meddel os nyheten, det er hovedsaken. — Red.

bibelklasserne. Gudstjeneste kl. 10:45, eng., pastoren taler; sang av sangkoret, samt solo sang. — Kl. 7:30 aften missionsmøte paa norsk. Flere vil ta del. Sang og musik av stringbandet. Tirsdag ettm. kl. 2 møter kvindeforeningen i kirkens skoleværelse. Onsdag aften kl. 8—12 Vaakenatsgudstjeneste. Først program oppe i kirken, saa slaar vi følge ned til skoleværelserne hvor vi gaar rundt juletræet og synger julesange. — Ungdomsforeningen som har ledelsen, serverer julegodter og kaffe. — Avslutningsmøte blir korte vidnesbyrd om Herrens godhet. — Nytaarsdag gudstjeneste kl. 10:45 (norsk.) Sang og tale. Kom! Om aftenen kl. 7:30 holdes menighetens aarsmøte. De er hjertelig velkommen til alle vaare møter.

Komiteen for tilstelningen 1. juledag ønsker herigjennem aa rette en hjertelig takk til alle som bidrog til det udmerkede resultat. Festen holdtes til inntekt for en syk norsk mor, og innbragte i netto \$48.37. Komiteen ønsker spesielt aa takke hr. pastor Storaker fra Den Norsk-Danske Metodistkirke, for hans gode og uegennyttige arbeide i denne anledning; desuten rettes en spesiell takk til red. av "Western Viking" for al fri-averting og publicity. Det storartede fremmøte skyldtes for en stor del denne avverting. Hjertelig takk ogsaa til de som forøvrig deltok i programmet. — Komiteen. (Se referat, 1. side.)

Fotograf F. J. Lee er nu tilflyttet sitt nye atelier, — 312 Washington Bldg.

Den Norsk Danske Metodistkirke, 16. og So. J sts. Gustav A. Storaker, pastor. Søndagsskole kl. 10 form. Gudstjeneste kl. 11. Søndagsskolens juleprogram kl. 7:30 aften. Barna deklamerer og tar paa annen maate del i dette program. Nytaarsaften kl. 8 missionsfest. K. 10:30 vaakenatsgudstjeneste med tale av pastor Langness. Nytaarsdag gudstjeneste kl. 11.

Bethlehem luth. kirke, Ea. Harrison og G sts. J. P. Bugge, midlertidig prest. Søndagsskole kl. 9:30. Eng. gudstjeneste kl. 10:30. Norsk, kl. 11. Vaakenatsgudstjeneste, under arrangement av Mannsforeningen nytaarsaften fra kl. 9—12. Nytaarsdag eng. gudstjeneste kl. 11.

Frelsesarmeen, 1114 So. 12. st. Lørdag aften kl. 8 søndagsskolens juleprogram. Søndag aften kl. 8 frelsesmøte. Nytaarsaften kl. 8 hjelpetruksfest, sang og musik og bevertning. Kl. 10:30 begynner "Vaakenatten." Nytaarsdag kl. 8 aften sang og musikk. Lørdag 3. jan. juletræfest.

Zion Luth. Kirke, So. 59. og Thompson ave. Arndt E. Myhre, pastor. Søndag kl. 9:45 søndagsskole og bibelklasser. — Kl. 11 engelsk gudstjeneste. Sang av koret. — Kl. 8 aften norsk gudstjeneste. Nytaarsaften vaakenat fra kl. 9. Godt program, musik, sang og bevertning samt marsj rundt juletræet. Konfirmanterne møter lørdag kl. 10 form.

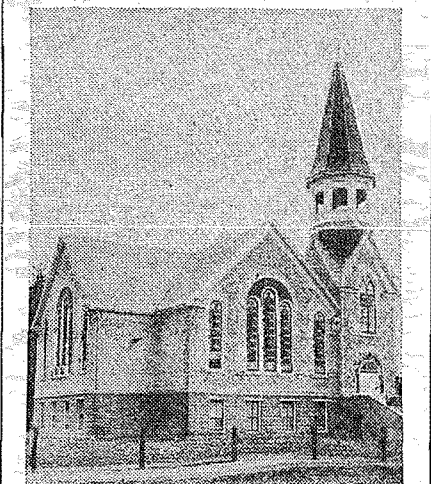
Husk "Viking's" julefest lørdag aften kl. 8.

PARKLAND, WASH.

Trefoldighetskirken, T. O. Svare, pastor, Søndagsskole kl. 9:45. Norsk gudstjeneste samme tid. Engelsk gudstjeneste kl. 11. — Mandag aften kl. 8 møter mannsforeningen. Hr. Kirkebo taler om sin tur til Norge. Tirsdag aften kl. 8 møter Trinity Guild. Nytaarsgudstjeneste kl. 11 fm.

Koncerten som sangkoret ved P. L. C. gav onsdag aften den 17. dec. blev i alle maater særdeles vellykket. Kirken var fylt til siste plass. Før koncerten holdt Dr. Tinglestad en kort tale. Koret har iaar ca. 40 medlemmer, og fremførte tre grupper sanger. Det siste nr. paa programmet var "Tis a Good Thing," prof. Edwards egen komposition. Koret var assistert av Nina S. Miller, som spilte til grupper paa sin harpe; frk. Anna Mikkelsen sang to soloer og hr. Wallis Kerr gav to nummer tilbeste paa sin violin. Dette var den første koncert som koret har gitt, og den spaar godt for et suksessfullt aar.

Et originalt eksperiment blev gjort ved P. L. C. fredag 19. dec. den siste skoledag før jul. Et spesielt juleprogram blev arrangert, og da skolen har elever av mange nasjonaliteter, blev juhilsener fremført av studenterne paa 6 forskjellige språk: norsk, dansk, svensk, finsk, tysk og fransk. Desuten holdt Dr. Tinglestad en kort tale paa norsk. Frk. Anna Mikkelsen sang julesange paa norsk og tysk.

Parkland Luth. Kirke, M. F. Mommsen, pastor. Søndag 28 dc. engelsk gudstjeneste kl. 10:30. Nytaarsdag engelsk gudstjeneste kl. 10:30.

Den store høitid

O høitid skjøn og herlig for alle paa vaar jord, en høitid uten like med fred for alle folk. Det lille Jesusbarnet for alle ting saa skjönt; jo mer vi det betrakter, jo mer blir julen værdt.

O la oss gaa til stalden og se den lille venn. Han ligger der saa vakker og smiler til oss hen. Han er jo her saa liten, men gaa du hen til ham, betrakt ham rigtig nøie, betrakt ham om igjen.

O la oss ham betrakte, saa blir han for oss stor. Da faar vi julegleder — den beste her paa jord. Vi synger: Ære være, slik som englene de sang, da bliver hele livet om ham en gledessang.

Da hyrderne fra Bethlehem det lille barn fikk se, gikk de atter til sin gjerning. Saa glad til Herrens ære de sang et "Ære være." De var saa fylt av glede for fredens glade bud.

Saa la oss ogsaa synge til ære for vaar venn, som ligger der i krybben, han er vaar juleven. Han er vaar julegave, oss skjænket ifra Gud. O la oss mot ham tage, saa har vi gleden faatt.

S. VERSLAND

Alle lande som paaberoper sig aa være civiliserte kommer efterhvert til aa innføre totalforbud. Forbudet er en velsignelse for jorden, det beste som nogensinde har sket.

Henry Ford.

TEATER-NYTT

Beginning Friday:

"ABRAHAM LINCOLN" with D. W. Griffith's "The Wonder Picture of the Century."

BLUE MOUSE

FOX BROADWAY Starting Friday:

"MOROCCO" with Marlene Dietrich, Gary Cooper and Adolphe Menjou.

FOX RIALTO

Starting Friday: **"TOM SAWYER"** starring Jackie Coogan and Mitzi Green.

The Five Hundred

Paris artists have formed a new association—the Association of Five Hundred. This does not mean 500 artists, but refers to their works which are priced at 500 francs. This is not dear for anything in the way of original art with any pretense of worth, rather less than \$20, a far more genial souvenir for the traveler to take home with him than a tawdry string of glass beads or the fading memory of a night in Montmartre.

Line Long in Service

Between Canyon Ferry and Butte, Mont., a distance of 65 miles, there runs an electric transmission line carrying electricity at 66,000 volts pressure which has been in service for 24 years and is practically the same as when first built. Only a few insulators have had to be replaced and the large majority of the cedar poles are the ones that were erected when the line was built in 1901.

To Study Effect of Noise

The American Society of Safety Engineers' Committee of Elimination of Harmful Noises is to make a study of noises that affect the nerves, cause loss of sleep and impair the hearing. Noises made by trolley cars, trains, power stations and industrial plants will be measured by instruments to ascertain the different intensities that result in harmful effects.

Forviss Dem om, at den forretning De kjøper hos, utstiller ovenstaaende emblem.

THE HAND THAT ROCKS THE CRADLE RULES THE WORLD.

(For "Western Viking" by Aug. Stein, Executive Secretary Indep. Merch. Ass'n.)

"The hand that rocks the cradle rules the world." — An old saying, but ever true, and never more true than it is today!

From our pilgrim mothers of 1620 down to our own glorious war mothers of the great world war, the American woman has proven herself not only willing to sacrifice her all for love of God and country, but has, by her religious fervor, strength of character, intelligence, wisdom and patriotism stood shoulder to

ALTA SLATTER

REALISTIC PERMANENT WAVE \$7.50

Marcel and Curl 75c 3908 North 34th Street PROC. 321

Abonner paa "Western Viking."

Vi er beredt til at staa til tjeneste saavel nat som dag

Tuell Funeral Home 2215 Sixth Ave. Main 580

shoulder with the men of her house and made them strong with her strength; gave them courage by her own valor, and, by her bravery and self-sacrifice, she enkindled and kept burning the flame of patriotism in the free country pre-eminent in the world, assuring to every American citizen the God-given right to life, liberty and the pursuit of happiness.

But the freedom so dearly won by the sacrifice of every past generation is today in grave danger — a danger made all the more serious because we seem to be resting in a time of peace, while underneath this smooth surface of security there moves a force of destruction, the greatest danger to American liberty that has faced our country since the Declaration of Independence!

Silent, insidiously this octopus teaches out and sucks into its greedy maw, one by one, the very pillars of our free economic system of commerce, which assures every American citizen the equal privilege of initiative and opportunity.

Calmly we have stood by and seen our individually owned business and industries drawn into the crushing toils of the powerful chains, while we listen to the propaganda that tells us "All is well . . . nothing to worry about. Just economic evolution."

We are told that this an age of centralization; that production, manufacture and distribution of the necessities of life must be on a nationally standardized scale and basis; that really, the day of individually owned business is gone. We are told that transcontinental chains of the necessities of life must be under one control, or under the control of a few master minds.

We listened, and failed to act, until today we behold the steady, merciless encroachment of the chains, and the destruction of our independently owned businesses and industries one after another. Now we have begun to ask ourselves: "Where is this 'economic evolution' leading us? What about the future of my son? His inalienable rights and liberties . . . his equal privilege of initiative and opportunity? If the day of independently owned business is gone, and production, manufacture and distribution must be controlled by a few master minds, what chance has my boy to be anything but an unimportant cog in this vast machine?"

And when American mothers asks themselves that question, we need no longer be afraid for the future of the American boy! The American mother, for the future of her sons, fought with her husband against the Indians. For his future she defied the red coats of the British! For his future she braved the wilderness of the desert.

The American mother will not sit quietly by and let her son be made a commercial slave, shackled and bound by the chains of the Octopus. She holds in her hand the one weapon that will insure not only the future of her son but also the commercial and industrial freedom and salvation of her country!

That weapon is the family pocket-book. The American woman spends 85 per cent. of the money the breadwinner produces, and when she turns her back on the chains and spends that 85 per cent. with the independent merchant for independently manufactured products, — then the greatest victory in American history will have been won, and the ideals of Thomas Jefferson and Theodore Roosevelt will be preserve

En god latter
forlænger
livet!

Ingen sure
fjæs vil
vi ha!

FRÅ DET GLADE HJØRNE

Det var kamel, det!
Læreren fortalte barna om kamelen, som kan greie sig uten vann i en hel uke — ja, noget lenger endda, hvis det riktig kniper.
— Ja, tenke dere barn, kamelen kan arbeide i otte dage uten aa drikke, forklarte læreren.
Vesle Petter Tordenskjold Olsen rakte haanden i været og sa:
— Aa er'e noe det da; jeg har en onkel je, som dom kaller for kamelen, og han kan drække i otte da'r uten aa arbe' han, sier mora mi.

Om en stund hørtes det:
— Mama! Er du der?
— Ja, jeg er her?
Atter om en stund:
— Papa! Er du der?
— Javisst er jeg ved det.
Men nu har en medpassager som ikke har faatt søv'n paa sine øine mistet taalmodigheten:
— Jo, dem er her allesammen, brøler han — far din, mor din, onklerne og tanterne dine og alle søskenbarna dine. Hold nu snavla paa dig saa vi kan sove.
En liten pause:
— Mama, lyder det fryktsomt.
— Hvad er det ven min?
— Var det Gud?

— Hvorfor kjøper du det der magasinet. Der staar jo bare fortsettelsesfortellinger i det?
— Tjenestepiken vaar interesserer sig for dem og hun kan ikke slutte saa lenge "fortsettelse følger."
* * *
— En herlig sangstemme. Det hun synger kommer virkelig like fra hjertet.
— Ja, det er bare synd at det skal at gjennom næsen.
* * *
— De kunne gjerne passe paa hunden Deres litt. I gaar da min datter hadde sin sanglekse, gjødde den hele tiden.
— Beklager, men det var Deres datter som begynte.
* * *
— Det var vel ingen som saa at jeg mistet et ess.
— Tys, tante, du faar ikke si hvilket kort det var. — Det er ikke rigtig aa snakke i kortspil.
— Det gjør vel ingenting. Jeg sa ikke at det var spar-ess.
* * *

Var det Gud?
En liten smaapike kjører for første gang i en Pullman sovesogn og forældrene har lagt henne i overkøien og ligger selv i den som er under, men den lille er bange for aa ligge alene og skriker og vil ikke være rolig.
— Legg dig bare til aa sove, sier moren. Vær ikke bange! Husk at Gud vaaker over dig!

To unge piker:
— Tænker du aa ta ham?
— Det beror paa omstendighetene.
— Hvilke da?
— Hans.
* * *
Smigrende, hvad?
— Naar jeg ser dig, tenker jeg altid paa setningen: — Den Gud gir et embede, den gir han ogsaa forstand.
— Men jeg har jo intet embede!
— Det vet jeg.
* * *
Elsa: — Men tror du virkelig den forferdelige historien om Brita?
— Ja, naturligvis, hvorfor ikke? Hvad er det for historie?

FIN-FIN
Lutelisk
Ferdig tilberedt for gryten!
NORTHERN FISH CO.
15. og Dock St., Tacoma, Wn.

Til den syke og lidende
EN NY BEHANDLING
The Metabolic Institute som har været saa heldig anvendt i tilfælder, hvor det gjælder redusering, har nu aapnet et nytt department baade for menn og kvinner, hvor deres legemlige skavanker kan bli helbredet, ved at man gaar efter den virkelige aarsak til sygdommen og paa samme tid bygger op helbredden og den legemlige motstandskraft og det ene og alene ved naturlige metoder, uten nogen slags mediciner. Mens denne nye Therapy har været benyttet med meget held i Europa, er det første gang den blir introdusert her i Tacoma. Det kan bli benyttet med udmerket resultat i de fleste tilfælder hvor sygdommen skriver sig fra nervøsitet eller kronisk uorden.
HØIT BLODTRYKK
Haap imot haap
Dr. T. B. Scott, den kjendte autoritet, sier at høit blodpress "ødelegger flere liv end kraft." The Northwestern Mutual Life Insurance Company sier, "Den som ikke tar hensyn til høit blodtrykk MAA lide under konsekvenserne." Og disse konsekvenser er sikre og uavvendelige. Man sprenger kanhende ikke "an artery" idag eller næste uke, men hvis man ikke gjør noget for aa hindre det, vil det hende engang. Statistikken viser at kun de færreste undslipper. Bare at ønske sig til god helbred, er kun haap imot haap. For høit blodtrykk retter sig ikke selv tilbake til det normale. For aa finne helbredelse maa giften i blodet skaffes bort og legemet styrkes. Specialisten i vaart departement, er født og har faat sin utdannelse i Sverige. Han har mange aars erfaring i behandlingen, og med stort held, av tilfælder av høit blodpress. Hvorfor lide unødvendig naar De for et lite beløp kan bli helbredet.
Kom, la oss tale saken over. Raad og konsultation altid gratis. Tid: 10 form. til 6 aften. Aftentimer for de som er i arbeide om dagen.
METABOLIC INSTITUTE
(Strictly Non-Medical)
809-810-811 Fidelity Bldg. Telefon Main 2188
Klip ut denne annonce og gjem den, eller send den til en venn, som behøver dette vidunderlige service.

OLYMPIC BRANCH STORE
Ice Cream in brick or bulk
Stort utvalg
Hjemmelavet candy daglig
L. JOHNSON, Manager
1109 So. K Main 3410

So. Tacoma Undertaking Company
8036 So. Union Ave. — Mad. 1122
P. OSCAR STORLIE
NYHETER AV INTERESSE for det norske publikum burde De alltid meddele "Western Viking." — Send et brevkort, adressert til 1125 Tacoma Ave., Tacoma, Wash., eller hentyt telefonerne: Main 2520 eller Broadway 3435.

— Det der solopartiet gjorde cellisten bra. Udmerket vibrato.
— Vibratøt gjorde han saa bra, for knærne vibret paa ham av nervøsitet.
* * *
— Hvorfor ser du saa nedtrykt og utslitt ut.
— Er det aa undre sig paa — et slikt slit og stræv.
— ? ? ?
— Jeg har faat plass ved en bygning; bære sten hele dagen, den ene hyrde efter den annen, op og ned, op og ned, 7 etasjer
— Hvor lenge har du holdt paa med det da?
— Jeg skal begynne imorgen.
* * *
— Er han farlig?
— Hvem da?
— Den der oxen vel.
— Hør frøken, er De kvinne eller mann?
— Hvad! — skjems De ikke?
— Nei, jeg skjems ikke, men spør koen der, hun skjems nok.
* * *

Fra Vaterlands Brua.
— Jeg traff en fyr ida' som spurte mig hvorfor jeg saa saa lakonisk ut?
— Lakonisk? — Hvad er det for noe?
— Jeg vet ikke je' — men for sikkerhets skyld saa ga je'n en paa tugga!
* * *
Hadde han rett?
— Hvor vilde mannen være idaå, hvis ikke kvinnen var til? spurte en kvinnelig taler. Hun tiet et øieblikk og saa sig omkring i salen. Jeg gjentar, fortsette hun, hvor vilde mannen være idag hvis kvinnen ikke var til?
— En stemme fra galleriet:
— Han vilde være i paradiset's have og spise jordbær.
* * *

Norske hvor man kommer.
To nordmenn var paa biltur i Østen. I Cambridge slapp de op for gasolin, og den ene vilde vedde at han skulde faa svar paa norsk ved en hvilken som helst bensinstasjon som den annen maatte utpeke. Vel, ved demaalet blev inngaatt og ved den valgte stasjon spurte den første paa ekte Sognemaal om han kunne faa gasolin.
— Jau, da sko eg tru, svarte betjenten og lo fornøiet.
Oldinger tror alt, menn mistror alle, ungdommen vet alt.
* * *
Mange gode beslutninger gjøres dagen derpaa.

PAASKE OG HAN ME FEIRA JUL

Den fyrste søndagjin i den kristne tid slik som evangelistarne greider han ut. — Trui, kristendomin er bygd paa, at Jesus vart drepin men fekk livet att. — Korleis den trui vart til.

(For "Western Viking" av S. Garborg)

II.

Kor mange gongjer og kor synte Jesus seg i kvar saga?
I Matteus, som sagt, synte han seg fyrst for dei tvo Mariene daa dei gjekk fraa gravi for aa fortelja englebodet og sidan for leresveinarne paa eit berg i Galilea — tvo gongjer i alt; i Markus synte han seg fyrst for Maria Magdalena, som "kunn-gjorde det fyr deim, som hadde vore med honom, men dei trudde det ikkje," sidan fyr tvo av deim, som "var paa vegen og gjekk ut paa landet," men ingjin trudde dei heller. "Tilslidst synte han seg fyr dei elleve, daa dei sat til bords" — tri gongjer i alt; i Lukas synte han seg fyrst fyr tvo i Emmaus, (som) stod opp i same stundi og vendte um atter til Jerusalem og fann dei elleve samlad og dei som var med deim; og desse sagde: "Herren er i sannig uppstaden og er sedd av Simon." So "medan dei talad um dette, stod Jesus sjølv midt imillom dem," — tvo gongjer i alt, naar eg ikkje reknar Peter, som berre saag linkledi i gravi; men i Johannes synte han seg trottigt: fyrst fyr Maria Magdalena i gravi, so fyr dei elleve um kvelden same dagjin der "dyrrerne var stengde av otte fyr jødarne;" so "aatte dagar deretter" daa Tomas var med og dyrrerne stengde som fyrre gongjin; "Deretter" ved Tiberias-sjøen fyr paa-lag sju av dei, Peter og Johannes og dei fornemste — fira gongjer ialt. Kva skal me so tru? Naar ein segjer so og alle hev mangt ulikt, kann det daa seggjast at alt er sanning? Korleis hev det seg at desse sogurne um dei same hendingarne er so ulike? Er det raad aa kalla dei lytelause?
I Matteus trudde leresveinarne dei tvo Mariene, hellest hadde dei kje gjengje til Galilea; i Markus og Lukas trudde dei ikkje, og Jesus synte seg fyr leresveinarne i Jerusalem; i Johannes stend det kje antin dei trudde Maria eller ikkje, og der fekk dei kje noko bod um aa ganga til Galilea, og der au syner han seg fyr leresveinarne i Jerusalem, og berre der bak stengde dyrrer.

Kva var det englarne sa til kvinnorne ved gravi? Den eine (utanfyr gravi) i Matteus sa mil-lom anna, som me hev set, at Jesus vilde syna seg i Galilea paa eit berg, og soleis gjekk det der; den eine i Markus (sittjande inni gravi) sa (og det er eit desse tvo sogurne er same um) han vilde syna seg i Galilea, men slik gjekk det kje i denne saga; dei tvo i Lukas standande inni gravi minnad um kva han hadde sagt i Galilea; dei tvo i Johannes sittjande i gravi spurde berre Maria kva ho gret for. — Kva var so bodet ei eller fleire kvinnor fekk av ein eller tvo englar ved gravi? I tvo høve eit; i eit høve eit anna; i det tredje høve eit heilt ulikt eit. Kva skal ein so tru?
Kva gjorde leresveinarne daa dei fekk bodet? I ei saga, lydte dei det; og det var det einaste bodet dei fekk um aa gaa til Galilea, og det var i Matteus-soga, lat oss minnst. I Markus var kvinnorne for redde til aa bera bodet fram, men so kjem det 9de verset og fortel at Maria Magdalena, som saag Jesus, fortalde dette og ingjin trudde henne. I Lukassoga fekk kvinnorne ikkje bod um aa gaa til Galilea, og det bodet dei fekk trudde ingjin. I Johannessoga fekk Maria Magdalena bod fraa Jesus at han gjekk til Far sin og gudin sin, og det kunde sveimarne hans ikkje gjera noko med; det stend kje eingong antin dei i-

NORDMÆND I AMERIKA
som ønsker at følge begivenheterne i Gamlelandet bør abonnere paa
"UKENS NYTT"
(Aftenpostens Landsutgave)
som utkommer i Oslo 3 gange ukentlig og bringer alt nytt av interesse
Koster forsendt til Amerika
Kr. 10 for ½ aar
Kr. 20 for 1 aar
Ukens Nytt's Ekspedition
Akersgaten 51, Oslo, Norge

kynt i hans namn fyr alle folk og byrja fraa Jerusalem. Men de er vitne um dette. Og sjaa, eg sender min Faders lovnad yver dykker. Men de skal vera stille i byen Jerusalem, til de vert kledde kraft fraa det høge." Det sista han sa i Johannessoga var til Peter: "Fylg du meg!" (Meire.)

Han forstod.
Lars Nordsta som er kjent for sin likefremhet er blitt innkalt for aa uttjene sin verneplikt. En dag blir kompaniet inspisert av generalen. Denne snakker med næsten hver mann, og da turen kommer til Lars sier han:
— Vet du hvordan du skal pusse ditt gevær?
Lars, som rent gaar fra konseptene ved aa staa ansikt til ansikt med selve generalen glemmer aa svare. Generalen forstaar hans forlegenhet og sier i en faderlig tone:
— Lat som om det er en av dine kamerater som har spurt dig. Hvad vilde du da svare?
Et forstaaelsens smil glir over ansiktet til Lars og med et bredt smil sier han:
— Bry dig fanken om mitt gevær, for det passer je sjøl.

LAKESIDE HOTEL AND SANITARIUM
Soap Lake, Washington.
Steam Heat Hot and Cold Water
EVERT E. MALIN, D.S.
Electro-Therapeutic Physician
Specializing in Chronic and Nervous diseases.
Reasonable Rates. Write for Information

EN PASSENDE PRESENT
for venner og kjendte er et aarsabonnement — paa —
THE WESTERN VIKING
Denne present koster kun \$1.00, men fører det med sig, at den bringer glæde og hilsen hver eneste uke i hele aaret.
Til Norge \$2.00
Indsend Deres vens adresse tilikemed \$1.00 i check eller money order og vi skal sende bladet til den opgivne adresse — til Deres ven eller slektning.
1125 Tacoma Ave. Tacoma, Washington

Trøndere
som vil følge med i forholdene i Norge får Nord-Norges største og beste avis
NIDAROS
tilsendt for kr. 12.50 pr. kvartal. Rik på lands- og bygdenytt. Bladets mindre dagsutgave
Trøndelagen
koster kr. 5.00 pr. kvartal, fritt tilsendt. Lokalstoff fra ele distriktet foruten landsnytt av noen betydning.
Bestill idag!
"Nidaros" ekspedition Nidaros, Norway

GLIMT FRA TRANGVIK

SKILDRINGER FRA EN LITEN NORDLANDSBY

(Skrevet for "Western Viking" av A. Bj.)

Straks jeg fikk høre historien, serverte jeg den for Dikteren. — Han mottok den uten tegn til overraskelse, men sa bare:

— Naaja, stort værre kan det vel ikke bli.

— Jamen vil du ikke demen-tere den? spurte jeg.

— Dementere! Dikteren lo: Hva tror du det ville gavne?

Saa vilde historien straks bli pyntet paa, og innen 8 dage vilde det vel hete, at jeg arrangerte fest, med djevelen og hele hans hoff som gjester. Nei, la det heller være som det er. Mig gjør det ingenting.

— Naaja, du har kanskje rett. Da er jeg sluppet billigere fra det. Jeg er ikke blitt mere enn fritenker og benyttet i djevelens tjeneste med dig som nærmeste overordnede.

— Naa, er det saa det heter, sa Dikteren. Det var kanskje dumt av mig og ta dig med paa det møtet, naar du faar ubehageligheter etterpaa.

— Ubehageligheter, nei vet du hvad. Kan du bære din byrde, saa jamen kan jeg bære min.

Dikteren var kjent av alle. De fleste holdt ham for aa være litt rar av sig. Jeg mente og forfektet det motsatte. — At folk hadde et forkjert inntrykk av ham kom sig bare av, at han holdt sig saa meget for sig selv. For det meste sat han paa sin hybel og læste og skrev. Hans foreldre var døde og han hadde nogen penge efter dem. Meget var det nok ikke, men hans fordringer var heller ikke store, og vertinnen kunne bevidne, at det hun skulde ha, fikk hun punkt-

lig. — Dikteren var syk. han hadde tæring, fortaltes det, og svært mange aarene trodde ingen han kunne leve. Han saa forresten meget daarlig ut, gulblek i ansigtet og mager og spinkel. Men at han skulde gaa bort saa fort, som tilfældet blev, var det ingen som trodde, og allerminst han selv.

Det var ved juletider. Sneen var kommet og ute var det bitende kaldt. Jeg passet mitt arbeide og fordrev ellers fritiden som det falt sig. Saa en dag falt der paa arbeidsplassen tilfeldig en bemerkning om, at Dikteren ikke var aa se om dagen. Og i samme øieblik husket jeg, at det var over en uke siden jeg hadde talt med ham. Samme kveld gikk jeg for aa se ham. Jeg traff vertinnen og spurte om Dikteren var hjemme?

— Dikteren, utbrøt hun, kors han har ligget i flere dage. Doktoren var her igaar. Det er lungebetendelse, og det spørs om han greier det, saa klein som han er iforveien. Hun fortalte videre, at en dag hun kom op med frokosten til ham, laa han i sengen og var saa daarlig, at han ikke kunne staa op. Hun mente han var blitt syk av aa sitte oppe om netterne nu naar det var saa kaldt. "Han bare skriver og skriver og saa glemmer han aa passe ovnen, saa det blir saa kaldt som i et ishus, men det nytter aldrig alt det jeg formaner ham," sluttet den gode kone og tørket øinene med forklæsnippen.

Jeg fikk lov til aa gaa op og fandt ham liggende nedpakket

i ulltepper. Han saa elendig ut. Øinene var innfallne og lyste i feber. Han hilste mig med et mat smil og bad mig sitte ned. — Det er nok ikke rart med mig du, svarte han paa mit spørsmaal om hvorledes han hadde det. Jeg er blitt strengt forkjølet, sier doktoren og maa ikke staa op de første dagene.

Jeg forstod doktoren ikke hadde sagt ham sannheten, og det tilkom ikke mig aa ta motet fra den stakkars syke; tvertimot. Jeg blev sittende hos ham helt til vertinnen kom op med havresuppen og jeg forstod jeg allerede hadde været for lenge. Da jeg gikk maatte jeg love aa komme igjen.

Det gikk fort nedover med Dikteren. Hans spinkle legeme og svake bryst bød kun ringe motstand mot sykdommen og for hver gang jeg kom, saa han svakere ut, og jeg skjønnte altfor godt at krisis vilde gjøre det av med ham. Jeg var den eneste som besøkte ham, mens han laa der og kjempet med døden, og jeg hadde usigelig ondt av ham. Det var saart aa se ham saaledes svinde bort. Og det skar mig i hjertet aa høre ham med sit gode smil si, at "nu kan det vel ikke vare lenge førnenn jeg faar staa op og fortsette med romanen min. Du kan tro jeg har hat godt av aa bli liggende nogen dage. Nu har jeg faat tid til aa tenke, ser du, og naar jeg kommer op igjen, skal du se jeg skal snart ha romanen ferdig." De siste dagene talte han for det meste om romanen sin, og vertinnen fortalte, at selv de timene han sov, fantaserte han om dette emne.

Saa en kveld jeg kom op, hadde lægen været der om formiddagen og hadde bedt vertinnen hente presten da han gikk. Denne hadde ofret en halv time hos den syke og var netop gaat

da jeg kom. Da jeg kom inn til Dikteren laa han med lukkede øine. Jeg trodde han sov og vilde liste mig ut igjen.

— Nei, kom du, jeg har ventet dig, lød hans matte stemme. Jeg maa tale med dig, sætt dig her hos mig.

Jeg satte mig og grep hans tynne kolde haand i min.

— Takk, hvisket han og en sund efter: — Du, jeg skal dø, doktoren har sagt det og presten var her netop.

— Langtifra, protesterte jeg svakt. Nu skal du netop se aa bli rask og komme op. Du vet romanen din venter.

Et sørgmodig smil gled hen over hans ansigt:

— Aa nei du, den blir nok aldrig ferdig. Jeg kunne se taarer i hans øine og maatte vende ansiktet bort for at han ikke skulde se mine.

— Vil du gjøre mig en tjeneste, hvisket han igjen. Ta det manuskriptet som ligger i bordskuffen min og kast det i ovnen.

Jeg reiste mig og gikk bort til bordet og trakk skuffen ut. Der laa en bunke tæt skrevne ark. De var skrevet med hans strilge haandskrift. Uten aa se videre paa det, tok jeg arkene og laa dem pent inn i ovnen. Etterpaa blev jeg staaende og stirre inn i flammerne, som graadig fortærte papiret. Jeg ante at det var romanen jeg nu hadde overgitt til ilden, og jeg visste hvad det hadde kostet Dikteren aa be mig gjøre det. . . . En svak hulken fikk mig til aa fare op. . . . Der laa den døende med ansiktet skjult i henderne og hele hans spinkle legeme rystet i graat. . . . Jeg makket ikke lenger aa holde taarerne tilbake, men gav dem fritt løp, mens jeg satte mig paa sengen hos ham. Da han var blitt litt roligere, grep han begge mine hender og saa paa mig med øine som lyste

av feber og — kjærlighet.

— Jeg er ikke ræd for aa dø, det var ikke derfor jeg graat, men romanen min, ser du — det har været min gyllne drøm, at jeg skulde bli ferdig med den, men nu er den ikke mere, akkurat som jeg snart.

Jeg kunne ingenting si. Hvad skulde jeg vel si?

— Jeg er saa glad for at du kom, lød det igjen, du er den eneste ven jeg har hatt siden far og mor døde, og du er den eneste som har forstaaet mig; og nu vil jeg takke dig for vaart korte samvær, og ønske at du maa faa det godt her i livet, — at du maa slippe aa dø, naar du helst vil leve.

Jeg lette efter ord, og fikk endelig fremstammet:

— Er det ikke noget jeg kan gjøre for dig? Har du ikke nogen slektninge, som du vil jeg skal skrive til, en hilsen eller —

— Nei, jeg har ingen slektninge, ingen som vil savne mig, uten kanskje du? avbrøt han. — Naar du kommer igjen, saa er det for aa følge mig til graven. Vil du gjøre det? — Ja, jeg vet du vil, det blir nok ikke mange det, men det betyr jo ingenting.

Da jeg hadde tat avsked med Dikteren og kom ut i vinter-natten, hvor Nordlyset spillet paa himmelen i sin vidunderlige farveprakt, festet jeg øiet paa en skinnende blank stjerne, og pludselig falt den — en kort lysende bane — og den var sluknet. Det var sikkert Dikterens stjerne. . . .

Jeg laa lenge vaaken den nat. Mine tanker var hos ham, som nu bare laa og ventet, eller kanskje allerede var traadt inn i det store ukjente — dit vi skal baa-ede du og jeg, naar timen kommer. Hvilken skjebne? Aa bli rammet av mannen med ljaaen naar frukten av ens livsverk staar i modningen. — Allikevel

maa man respektere ljaamannen? Uten hensyn hugger han til, der hjælper ingen bønner eller trusler, ja endog bestikkelser er han kold overfor. Og saa er det jo ikke bare du som skal dø, men alle. Millionæren, fyrsten, presten, stymperen, den rikeste og den fattigste, alle skal de sone den synd de er undfanget i, ti syndens sold er døden!

Dagen efter behøvet jeg ikke spørre. Jeg visste Dikteren var død. Fire dage senere var jeg en av de faa, som fulgte ham til det siste hvilested.

Men hans minne lever paa dypet av min sjel og vil bli bevaret der saa lenge jeg lever. Og siden — kanskje møtes vi igjen, Dikteren og jeg, og knytter de haand som brast, knytter dem under vilkaar, som byder, at de aldrig mere brister. . . .

(Forts.)

10 Regler

- 1) Opsæt ikke til imorgen hvad du kan gjøre idag.
- 2) Bry ikke andre med hvad du selv kan utføre.
- 3) Bruk ikke de penger du ennå ikke har.
- 4) Kjøp ikke det du ikke behøver, fordi det er billig. Det blir dyrt for dig.
- 5) Forfengelighet koster oss mere enn sult, tørst og kulde — drap den!
- 6) Vi angrer ikke aa ha spist for lite — spis derfor ikke meget.
- 7) Gjör din gjerning villig og gjerne, da falder den lett.
- 8) Tenk ikke paa de onder som kann inntreffe.
- 9) Ta alt fra den lyse side.
- 10) Er du vred, da til til 10 før du taler, er du meget vred, da tæl til 100.

Der er fire ting vaart land trenger: Tro, haap, kjærlighet og arbeide.

* * *

Tanken er handlingens ophav.

EN GAVE SOM VARER ET HELT AAR

Det var vel ingen av os som drog hjemmefra uten aa love aa "skrive naar vi kom over!" Og vi lovet det saa villig — først og fremst aa skrive til far og mor, til søster og bror, og siden baade til Per og Paal.

De som har været her i landet nogen aar, vet hvorledes det har gaatt. Som nykommergutt eller jente, skrev vi kanhende hver uke. Men det varte ikke lenge førnenn vi fikk saa mange andre ting aa tenke paa, at skrivningen blev forsømt. Vi kjenner mange som nu kun skriver hjem hver jul. . . .

Der er ogsaa en annen maate aa erindre dem der hjemme paa. En hel del av vaare abonnenter her har bestilt *Western Viking* for slektninge hjemme i Norge. Paa den maate senner de indirekte en hilsen hver eneste uke. Hver gang *Western Viking* kommer bringer den hilsen og bud fra dem paa denne side av havet. Gjennem bladet kan de holde sig underrettet om forholdene her hos os, og paa den maate opveies for en del savnet av Amerikabrevene.

For vedlagte \$2.00 ønskes "Western Viking" sendt til følgende adresse i Norge for et aar:

NAVN:

ADRESSE:

(Deres navn)

(Adresse)

Vi anbefaler denne fremgangsmaate ogsaa for dig. Du har sikkert nogen derhjemme du ønsker aa senne en slik hilsen som den *Western Viking* bringer med sig. Vi har hat mange beviser paa, at de som faar bladet hjemme i Norge, sætter meget pris paa det og læser det baade med begeistring og glæde.

Her er et lite utdrag fra et Norges-brev vi mottok for et par dage siden: "Hr. Redaktør: — Mit kompliment for Deres utmerkede norske avis, det er den koslige og hjemlige tone over "W. V." som gjør at den er mere menneskelig enn aviser flest. Jeg har lest en mengde forskjellige aviser her i hjemlandet, men ikke en har den hyggelige tone over stoffet som "W. V." Det er sikkert mange nordmenn som leser Deres blad — enda flere ville abonnere paa den om der blev spandert litt reklame paa den, saa den kunne bli mere kjent her hjemme. Prisen er jo kun 2 dollar fritt tilsendt til Norge, d. v. s. billigere enn de norske lokalaviser." (Sign. Leif Hansen, Bratli, Riddervold, Halden.)

Western Viking koster til Norge kun \$2.00 pr. aar. Ønsker du det sendt til en slektning eller ven i Norge, behøver du kun aa fylle ut vedstaaende blanket, og sende den inn til oss med kontingenten vedlagt.

WESTERN VIKING KOSTER KUN \$1.00 PR. AAR TIL HVILKENSOMHELST ADRESSE I DE FORENEDE STATER — \$2.00 TIL CANADA

VI UTFØRER ALSLAGS TRYKNINGSARBEIDER HURTIG OG GODT TIL RIMELIGE PRISER — UNION SHOP

"Western Viking"

1125 TACOMA AVENUE

TACOMA, WASHINGTON

BREV FRA ULRICHSEN

Ulrich Zakarias Ulrichsen

Han Sivert og eg hadde gaat i angst og beven for denne jula og ka ho ikkje skulde bringe til oss. Helst var det no eg som var worried, for han Sivert don't give a dar'n. Saa lenge som vi hadde lutefisk i huset, sa han, saa skulde der bli jul, det vilde han være mann for, og all the rest of it kunde dem ha for seg sjøl, so far som han brydde seg.

Vel, julekvelden kom, og eg tok meg ein tur paa byen, for aa se paa alle dem som var seint ute og skulde kjøpe julegaver — det var ei lita trøst i det ogsaa. Men kem kan beskrive mi forbauselse daa eg kom heim og han Sivert møtte meg i dørra:

— Det er piskantull paa tide at du kjem nu; lutefesken staa paa kok, og her er kommet ein julepakke til deg — og ein som er adressa til meg og deg. Nu faar du snakke deg til aa aapne saa vi kan se hvad du har faat, — den andre pakken skal eg aapne, men du kan faa se paa, etter som ditt navn staa utenpaa ogsaa.

Den første pakke bar utenpaa-skriften: "Til Ulrich Zakarias Ulrichsen," og inni laa der eit kort kor der stod: "Gledelig jul, Godt Nytaar, fra Sogningen Ingvald." Og i pakken var der eit storslagent fint slips og eit par strømper saa fine, at eg aldrig har sett maken i mitt søndige liv.

— Nei, ka du synes, sa eg. Fraa nu av setter eg sogningen over alle folkeslag paa jorden, og han Ingvald fremfor dem allesammen.

— Jaha, sa han Sivert. Han Jetland skal ha kredit for at han veit ka vi treng her i huset. Nu kan du prøve paa deg slipset, saa skal eg prøve strømpan.

— Nei saa fordundre meg om du skal, no svor eg. Det var mit navn som stod utenpaa pakken, og kan du ikkje stelle deg slik, at du faar julegaver, saa skal du la mine vere ifred, sa eg, og gjorde meg saa sinna, at han Sivert løfta neven for aa dra til meg, daa han trudde eg vilde hive stolen i hode paa han.

— Hold deg i skinn, eller saa smekke æ til dæ, sa han, og daa veit du at du kommer til aa se julestjerner fraa nu og til over nytaar.

— Aallereit, sa eg daa, men saa lar du strømpan mine være ifred.

— Vel, vel, naar du er saa selfisk, sa han Sivert. Men no skal vi sjaa ka den andre pakka inneholder.

Utenpaa pakken var der eit kort og der stod:

"Til Ulriksen og Sivert fra 'en veninde. Netop ikke noe 'for deres store mave, men for 'deres forlystne tunge. — Ny- 'bakte idag. Gledelig jul. Godt 'nytaar. — Mallena."

Og daa vi aapnet pakken saa var den fuld av de største og mest velskapte "fattigmenn" som eg har sett i det her cønetriet. Eg tok ein for aa smake om dem var likesaa god som dem saag ut for. Men han Sivert huggde tak i skapningen før eg fikk sendt han nedonom og hjem.

— Ka du fødriste deg till skreik han Sivert. Kan du ikkje

læse skreft? Ser du ikke at det staa paa kortet mitt namn og-saa, din — din —

— Aallereit, aallereit, svarte eg, so deler me som brødre.

Og det gjorde me. Han Sivert stod for tellinga. — Og daa vi hadde telt over to ganger, fikk me det til 9 fattigmenn paa hver og endaa laag der ein bakelse igjen.

— Den tar eg, sa han Sivert.

— Nei, vi deler, sa eg.

— Dele en fattigmann, din svemling! Nei daa spiller vi kort om han.

Det kunde eg jo ikke godt nekte, selv om eg daa visste at fatigmannen saa godt som tilhørte han Sivert, for større kort-speller enn han finns ikkje fra Santa Dego til Ketch-han-om-du-kan oppe i Alaska. Han Sivert delte ut fem kort til hver av os.

— Fresk kort, sa han.

— Nei, sa eg.

Eg spelte ut hjerter-trea, — den tok han med sjua. — Saa spelte han ut kløverknekten; — kløver hadde eg ikkje, saa eg hivde hjerter-fema. Saa hivde han ruter-tia, og den tok eg med dama. Saa spelte eg ut spar-kongen, og daa hivde han Sivert spar-tia. No hadde vi berre et kort igjen, daa segjer han Sivert:

— Hjerter e trumf!

— Aallereit, sa eg uten aa tenke over det.

Saa spelte eg ut spar-essen, og grebba etter fattigmannen. Men han Sivert var før meg. — Med eine handa klemte han hjerter-toa i bordet, og med andre handa grep han fattigmannen.

— Det var joks, sa eg.

— Hjerter va trumf, sa han.

Før eg slutter saa vil eg ha trøkket ut min beste takk til han Ingvald og ho Mallena. No har eg baade slips og strømper saa eg kan komme rundt og vise meg for folk uten aa skjems. Og ka fatigmannen angaar, saa kom han saa hendig til at me slapp aa spise lutefesk til frokost paa juledagsmorrann.

Om der ennu skulde vere noen som hadde tenkt aa gi meg ein julegave, men som har glemt aa gjøre det, saa vil eg berre seie, at han kan komme likesaa velkommen til nytaar.

Lenge leve han Ingvald og ho Mallena!

Ulrichsen.

ORDET FRITT

(Under denne spalte indtas kortere inserater fra vore læsere: — indlæg i diskussioner m. v. Det staa enhver frit at benytte spalten i en rimelig utstrækning. Ønskelig er det dog, at indsenderne fatter sig i korhet. Manuskripter som ønskes indtatt under denne spalte bedes venligst sendes saa tidlig at de er redaktionen ihænde senest mandag aften.—RED.)

Winston Churchill og Sovjet

Av Olaf Berild

Winston Churchill er rasende. Sovjet har faat ormen ut av hull-et, og den freser og hugger til alle sider; men i raseriets blinnet biter den sin egen hale.

Churchill nekter ikke, at han har vært med i det store komplot mot Sovjet, som nu saa dramatisk er avslørt; hvis han gjorde vilde ikke mange tro det allikevel. Nei, nu maa ormen kjempe i aapen mark, og det er ikke dens habitat. Nu kommer han bent ut og sier, at den kapitalistiske verden maa træ inn og med makt "hjelp" det russiske folk fra kommunismens aag. O, slik en barmhjertig samaritan! Det russiske folk ligger ham dypt paa hjerte.

Det er den samme Churchill, som iraturnererte med den blodige zcar. Man hørte intet fra ham da om aa hjelpe det russiske folk.

Det er den samme Churchill, som har satt sin stempel paa plyndringer av asiatiske, afrikanske og andre kolonier. Man hører ingen protest fra ham, naar disse folk blir plyndret til de dør som rotter av hunger; og han billiger opiumstrafikken i Kina, fordi den er lønnende for engelske kapitalister. — Og se paa forholdene i hans eget land. Det er kun i de aller siste aar, at de engelske arbeidere, gjennom sine organisasjoner har oppnaatt smaa forbedringer; ellers er levestandarden blant disse i blandt de laveste i den saakalte siviliserte verden. Naar de engelske minearbeidere, f. eks. forlangte en liten smule mer, sendte Churchill andre arbeidere for aa skyte dem ned og drive familier fra de hull, som var deres hjem. Churchill, som er mangemillioner, gjorde alt dette for sitt kjære fedreland, sa han.

Hans djevelske hyklari narer ikke saa mange nu. De fleste, tror jeg, ser nu det sorte motiv. Sannheten er, at Churchill ser at Sovjet vokser sig sterkere og sterkere. Han ser, at dets femaarsplan, vil bli realisert i fire aar, hvis det faar utvikle sig i fred. Han ser, at der sættes et følgeverdigt eksempel for arbeiderne i andre land ved aa gjennomføre 6 timers arbeidsdag og 4 dages arbeidsuke, og hundreder av andre sociale forbedringer. Han ser, at slikt vil uttrykke privilegium, og Churchill representerer den privilegerte klasse.

Vaakn opp arbeidere!

Leilighets-rim

Jeg læste nylig i "Skandinaven" om hvordan rimsmedene i gamle dage altid ved større begivenheter skrev lange viser og rimerier; nu gir man ikke meget for slikt.

Her er endel som nok har sin interesse for hvad de staa for:

Paa en liten kirkegaard i Danmark, læstes paa et kors: Min søn, Mads, Jokum, Nero Skrøder,

Gik altid ud med bare fødder; Skjøndt jeg ham det saa tidt forbod.

Hvad sker? En dag da det var sølet,

Da blev den lille skit forkølet, Og om en uge var han død.

* * *

I bakenden av jekten "Svanen" fra Ranen stod at læse:

Gud bevare denne "Svanen" som sin rede har i Ranen.

Vind og sjø lad sammen stemme at hun lykkelig maa svømme.

* * *

Til Skroven i Lofoten var tilflyttet en ny prest, fra Aal i Hallingdal. I Lofoten gik han under navnet Presten fra Aal. — Saa fikk han en dag innbydelse fra presten i Vaagan om aa komme dit for feiring av den sistes sølvbryllup, og sender som svar-telegram:

Presten fra Aal — vil drikke din skaal paa sølvbryllupsdagen.

Er gammel og graa —

orker neppe aa gaa; har seksti aar paa baken. Han kommer med damp, send til Osan en gang, saa klarer han saken.

* * *

Fattig, hæderlig og ærlig.

Ifjor lot jeg av Dem begjære, en femkroner laant, ikke sandt?

Jeg fik, og De lot remitere, erindringens konto som pant.

Nu gjør jeg mig selv her den ære at vise jeg er ikke fant;

men hylder den hæderlig lære, at ærlighet længst er kurant.

Og skjönt jeg i pengernes sfære kun går som en lavmåls drabant

og eier av kroner ei flere, når femmeren blir emigrant,

vil jeg dog for bo at formere — som ærlig og brav spekulant,

min ifjor gamle gjeld remitere, Værs'god! en valuta kontant.

(Ubekjendt.)

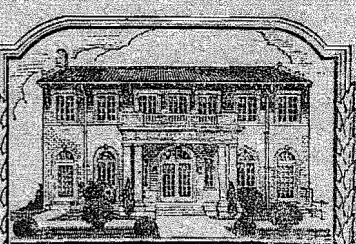
(Innsendt ved B. N.)

MODEL MAID

BREAD-CAKES-ROLLS

KORET

av gode ønsker som gjør denne høitid til den glade høitid, blir hermed øket ved vaart beste ønske.

Vaart ønske for dig er det gode, gamle:

En riktig gledelig Høitid!

C.O. LYNN CO. MORTUARY
Distinctive Funeral Service
Phone Main 7745
117 TACOMA AVE.

"Western Viking" koster til Norge kun \$2.00 pr. aar.

Slutsalg
Av
VINTER-
KAAPER
Og
KJOLER
Reducert til
 $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{3}$ $\frac{1}{4}$ av verdien

Feist & Bachrach

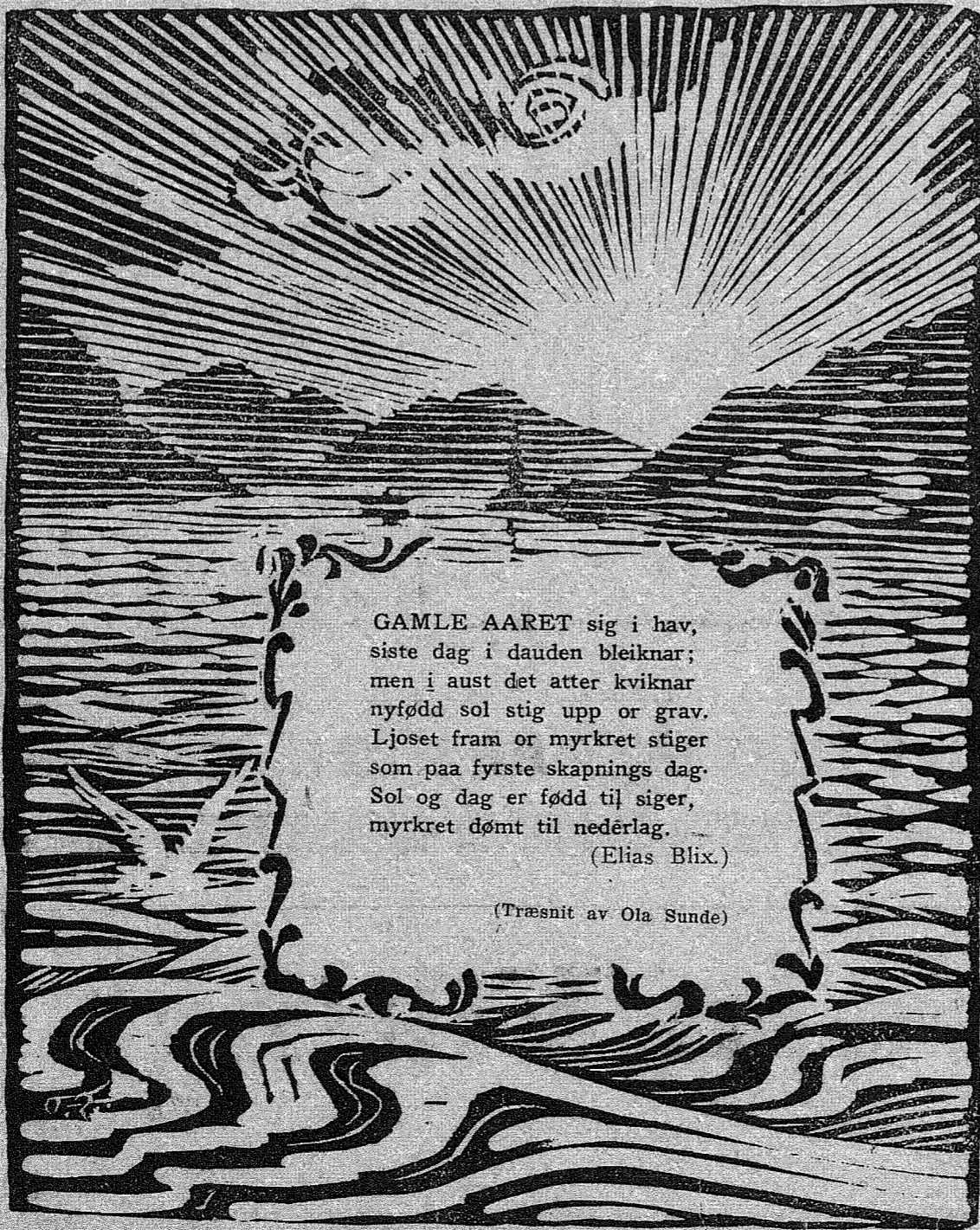
1113 BROADWAY

Godt Nytt Aar!

Til vaare norske venner i Tacoma!

The National Bank of Tacoma

1123 PACIFIC AVENUE

GAMLE AARET sig i hav, siste dag i dauden bleiknar; men i aust det atter kviknar nyfodd sol stig upp or grav. Ljoset fram or myrkret stiger som paa fyrste skapnings dag. Sol og dag er fodd til siger, myrkret dømt til nederlag.

(Elias Blix.)

(Træsnet av Ola Sunde)